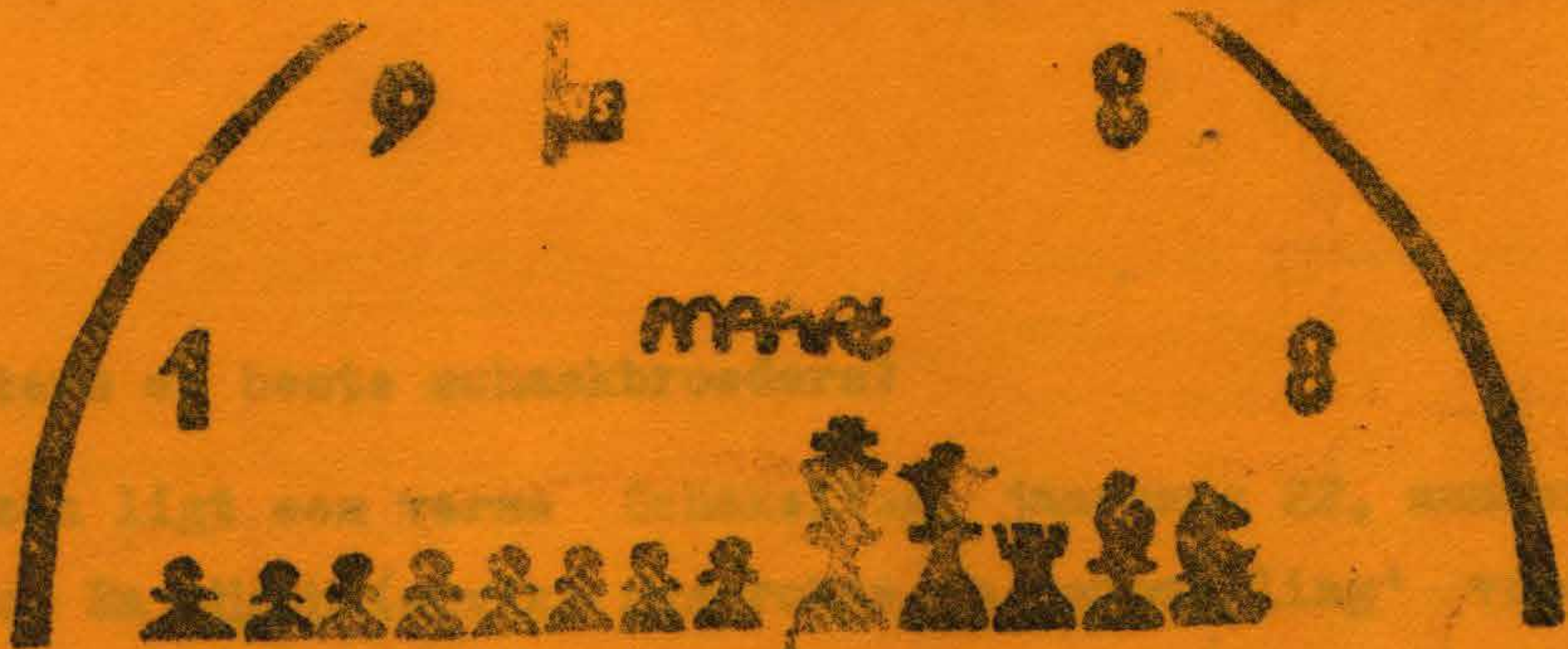

Lieve schaakzusters en beste schaakbroeders!

Voor jullie neuzen ligt een verse Schakeling, jaargang 22, nummer 4. Jawel, dat is niet niks. En hij/sij (strikt gesproken is 'schakeling' vrouwelijk van woordgeslacht) is dik bovendien. Dit komt vooral door hoofdredacteur Bert, die in zijn eentje al verantwoordelijk is voor tientallen pagina's. Als zijn studie er naar niet bij inschiet! Terwijl een druipende Adriana binnenvalt in het ijskoude US-kantoor, waar de verwarming het niet doet en wolkjes uit je mond komen als je die per ongeluk opendoet en je voeten aan de grond vastvriezen, vooral als je gaten in je schoenen hebt zoals ik, zal ik u uit de doeken doen wat u allemaal te wachten staat in deze lente-special.

- Allereerst een verslag van de hoofdredacteur over het wee en wel van US 1, dat zo don was om van Fischer 2. te verliezen;

- Peter Ton analyseert - geïnspireerd door Algerijase rode wijn - een schaakpartij, waarbij hij het aan de lezer overlaat om het eindspel zelf te onderzoeken;

- een fraai vooragegeven, maar daarom niet minder domme GARGL van Ronald H.;

- Jaap D., die nog steeds geen nieuwe tiepmasjiene heeft gekocht, bericht over de smadelijke en onnodige nederlaag die US 2 leed bij Pegasus;

- vanwege de desertie van bovengenoemde Jaap D. - hij had een zwakke smoes - doet Wim verslag van US 2 - Yu 1, waardoor hij een goede aanleiding heeft om zijn eigen glanspartij te tonen;

- de eindstanden van de eerste cyclus van de interne competitie;

- Bert over de beker, met diepgravende analyses;

- Ardjan getuigt van zijn verknochtheid aan de ongescheren linkse (nooit iets van gemerkt, gelukkig, behalve dan die mille jaren-zestig-spelling van de Schakeling) rakkers van US;

- een doorzocht historisch overzicht van de hand van onze medewerker voor vaderlandse geschiedenis, met veel komische wetenswaardigheden;

- deze zelfde medewerker, maar nu met andere pet op, bericht over de onstuitbare opmars van US naar de SGA-cup;

- ons grote talent Wim van der B. laat zien hoe Amstelveners aangepakt moeten worden (Adriaan weet ook hoe dat moet: petje opzetten en niet roken);

- ontboezeningen van Peter T. in exuberante stijl, ongetwijfeld nog steeds onder invloed van eerder genoemde Algerijase rode inkt; wij lusten hier wel pap van!;

- laatste nieuws: door lafhartig verraad van Jaap D. en Roland van H. promoveert US 2 niet.

En dan nu iets geheel anders: willen jullie na afloop de gebruikte kopjes, glazen, citroenstampers enzovoort enzovoort gvd naar de bar brengen! Dank u.

de redactie

DE SCHAKER PRIVE

Schrijver dezes verzoekt eenieder om wat meer te laten PLAATSVINDEN in zijn PRIVÉLEVEN. Want er is niet genoeg MATERIAAL! Als jullie willen dat deze PRACHTRUBRIEK voort kan blijven bestaan: meer zuipen, achter de WIJVEN aan, ga dinsdagnacht mee naar de JORDAANSOCIÉTÉIT (eigelijk DE GULDEN FLORION genaamd) en stort je hart uit in aanwezigheid van uw chroniqueur.

Vorige keer kon ik u nog melden een GELUKKIGE Thijs W. gezien te hebben, hand in hand met zangeresje IRENE VAN DER H., nu betrapten wij hem in innige omstrengeling met de FLUITISTE wier naam ik even kwijt ben, al is zij WIJD EN ZIJD bekend. Het is niet BERDIEN S., geloof ik. Hij zag er nog gelukkiger uit.

Het nieuws bereikte ons dat FOTOMODEL PETER B., die het gedaan schijnt te hebben met BARNEISJE D. (een welgevormde -BLONDINE), aspiraties heeft om VOORZITTER, SECRETARIS en PENNINGMEESTER tegelijk te worden. Intussen heeft hij ook nog tijd om in de VIVA opgegeten ^{te} worden door een hongerige NYMPHOMANE!

Waar hangt TOM T. toch uit...? Het hardnekkige gerucht gaat dat hij een MILJONAIERSDOCHTER aan de haak geslagen heeft! Dat verklaart veel. Genietend van een heldere lenteavond lieten wij laatst onze HOND uit op de Amsterdamse OOSTERDOEKSKADE, toen wij uit een onderaards hol een OORVERDOVENDE TYFUSHERRIE hoorden. Bobbie hief een nerveus GEJANK aan. Wat was dit? Het leek wel PUNK of FUNK of HIP-HOP of hoe dat allemaal ook mag heten tegenwoordig. Wie schetst mijn vertazing en die van vele andere HUISVROUWEN toen wij in die kelder ADRIAAN M., BERT W. en PETER B. (hij alweer!) ontmoetten. Zij hebben een house SCHAAKPOPGROEP opgericht. Jeugdige STERACTEUR RUDIE VAN M. schijnt interesse te hebben voor de posten ZANG en KEYBOARDS. Daar is hij namelijk heel goed in, meldde hij ons. Succes, Ruud!

Verder geen nieuws, maar wij houden onze ONK te luister!

O ja, in de vorige aflevering had ik beloofd u mit de doeken te doen waarom COEN M. er GELUKKIG en AD B. er BEROUWD uitzag. Welnu: wij feliciteren Coen met zijn huwelijk (wij weten ALLES) en wensen Ad veel succes in ENGELAND, waar hij ons erg zal missen en daarom keek hij nu al HEEL BEDROEFD. En PETER B. (niet dezelfde), die niet getrouwd is en dus wel in het LEGER moest, ontcijfert tegenwoordig RUSSISCHE CODEBOODSCHAPPEN! Het VRIJE WESTEN mag trots op hem zijn!

Op 6 februari vocht US in een slecht verlicht en onbeholpen ingericht kafé met runner-up Fischer Z. Welnu, het werd een lichte ontgoocheling voor de onzen. Ergens in de nok van het gebouw speelden Tom en Jurgen, gescheiden van de rest, tegen twee ratingreuzen. Zij redden het niet: Tom verloor ergens een pion en kwam in een hopeloos toreneindspel terecht, Jurgen raakte ook een boertje kwijt, wist zijn tegenstander nog het mes op de keel te zetten, maar verloor uiteindelijk toch. Eerder had Ed al gewonnen, niet zonder fortuin, want zijn tegenstander meende de winst te versnellen door in overwegende stand te gaan offeren: dat zag deze dappere nooit meer terug! Ook Ad won, en wel na een zeer goed gespeelde partij, evenals Henk, die de rug flink moest krommen maar daarna fraai won. Marc verloor op een gegeven moment in een gepointeerde Siciliaan een pion en tenslotte ook de partij, helaas. Toen Peter niet verder dan remise kwam na zijn lijfgambiet en zeer scherpe verwickelingen moest invaller Coen (de vuige Martijn was gedeserteerd naar de wintersport) ook al een ratingreus temmen. Helaas, in de tijdnoodfase ging hij onderuit en verloor een stuk. Ach en wee, $3\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$ verlies! Dat deze nederlaag misschien niet onterecht was is één, zoals onder andere uit de navolgende partij van Peter blijkt had er toch wel meer in kunnen zitten. De vlai kon het bitter van de nederlaag amper verzoeten.

Fischer Z - US:

 $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$

1. A. van Dijk(2106)-Tom Turk(2031)	1-0
2. L. de Savornin Lohman(2172)-Jurgen(2007)	1-0
3. P. Schippers(2089)-Peter Ton(2065)	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
4. R. Barendregt(1962)-Ed Schouten(2042)	0-1
5. J. Perrenet(2102)-Coen Mekers(1891)	1-0
6. M. Veldt(2042)-Ad Putter(1847)	0-1
7. J. Kroos(1927)-Marc Ordodi(1721)	1-0
8. W. Bakker(—)-Henk Simon(1907)	0-1

Schrake troost was dat US (1939 per 8) tegen FZ (2057 per 7) statistisch gesproken recht had op 2,72 punten. De volgende wedstrijd zou voor US beslissend worden, want Caïssa was nu op US en FZ twee matchpunten uitgelopen. En 12 maart was het zover: US ontving Caïssa in de wetenschap dat Tom aan het verhuizen was. Niettemin liep alles goed af (voor ons). Dit ondanks dat we vrij snel met 0-1 achter stonden: Jurgen kopieerde aan bord 1 zeer veel zetten van de Timman-variant van het Nimzo-Dame-Indisch. Helaas was het voor onze speler

vrijwel geheel nieuw (niet doen in zo'n variant natuurlijk!) en na een grove fout in mindere stelling verloor hij snel. Martijn sloeg snel terug: zijn tegenstander meende een tijdelijk pionoffer te plegeren, had enige pointes gemist en verloor het halve bord, waar hij nog met kwaliteitsverlies had kunnen ontsnappen naar een moeilijk te winnen eindspel. Jeugdig talent Mischa Leuw speelde als een beginner en werd door Henk (met zwart) in 20 zetten van het bord geveegd. Ook Ed speelde een krachtige partij: hij won een pion, en nog één en loste de gestelde technische problemen vlotjes op. Groot was het leed bij Marc: deze speelde een zeer ondernemende (anti-Engelse) partij, gaf de dame voor drie stukken en aanvalskansen, miste de beste opstelling voor zijn stukken en ging in tijdnood ten onder toen hij ook nog vestingmogelijkheden uit de stelling haalde. Tragisch! maar bij Ad speelde zich het omgekeerde af: deze sloeg de pion van het Hennig-Schara gambiet af, wist zodoende niets te bereiken, maar won een stuk toen de tegenstander zich even verslikte in een tussenzet. Pas zeer laat gaf deze speler op, nog ver na Adriaan, die zich in zijn eigen Houtsmuller-aanval had vergaloppeerd. Tegen beter weten in probeerde daarop Peters tegenstander zijn remisestelling te winnen om nog een gelijkspel uit het vuur te slepen, maar moest dit met een nederlaag bekopen. Een verliespuntje dat Caïssa nog wel eens lelijk kan opbreken!

US - Caïssa:

5-

1. Jurgen Stigter-R. Lith(2112)	0-
2. Peter Ton-R. van het Kaar(2052)	1-
3. Martijn Spaan(2028)-D. Spelbrink(2002)	1-
4. Ed Schouten-J. de l'Ecluse(1943)	1-0
5. Henk Simon-M. Leuw(1915)	1-
6. Ad Putter-R. Wildschut(1911)	1-0
7. Marc Ordodi-C. Sterrenburg(1864)	0-
8. Adriaan Houtsmuller(1733)-	0-

C. de Vos(1890)

Tot onze vreugde verloor Fischer Z ook! US heeft de promotiekansen weer in eigen hand, maar is nog lang niet zeker van succes met nog sterke tegenstanders te gaan.

1. US	9 - 29
2. Caïssa	9 - 27
3. Fischer Z	7 - 27
4. Promotie	7 - 26
5. Krimpen aan de IJssel	7 - 24
6. Voorschoten	6 - 23
7. Capelle aan de IJssel	5 - 24

KNSB teams 3e klasse FISCHER Z - US

zaterdag 6 - 2 - 1988

wit: Peter Ton (2065)

zwart: Paul Schippers (2089)

1. d4	Pf6	4. e3	Db2x zelfverzekerd, koel
2. Pf3	c5	5. Pbd2	Pc6
3. Lg5	Db6	6. Lc4	cd4x

Hier begint al het ondoorgrondbare labirynth van tactiese mogelijkheden. Moet zwart zich tevreden stellen met het zo snel opgevreten pionnetje; of is aanval, en een mogelijke dubbele pionwinst de beste verdediging? Na afloop kwamen we tot 6., d5 !. Een variant à la de partij, Lf6x, lijkt niet voldoende. Een kritieke stelling voor het al of niet speelbaar zijn van 'mijn eigen systeem'. Verder dan 7. Tb1, Dc3 8. Lb5 en bv. 8., c4 kwamen we niet. Het blijft moeilijk om met mijn ontwikkelingsvoorsprong de zwakte van de dame op c3 aan te tonen.

7. Tb1 Dc3

8. 0-0

Na 8. Tb3 volgt: 8....., Da5 9. cd4x, Pd4x 10. Pd4x, Dg5x. Twee pionnen en nog géén witte rochade lijkt me teveel.

8. d5

Voortvarend en konsekwent ! Zwart heeft ruimte nodig voor de lopers; prima te combineren met het afsluiten van de lijn c4-f7. Bv. slaan op e3 biedt wit teveel compensatie via de f-lijn. Na fe3x kan de pion evt. verdedigd worden via Tb3.

9. Lf6x dc4x

De kreativi-tijdnoed begint er al aan te komen: 70min. tegenover 30 min. verbruikte tijd. Eigenaardig: pionnen weggeven is blijkbaar moeilijker dan ze nemen...

10. Ld4x Pd4x

11. Pd4x

Tijd voor een kijkje naar de stelling. Na elf zetten al een sterk uitgedund middenspel op het bord ! De witte paarden dreigen vervaarlijk met tempowinst de zwarte uitgangsstelling binnen te vallen. Velden als b5, c7, e4 zijn te plamuren gaten. Zullen het loperpaar en de verre pion de grote ontwikkelingsachterstand kunnen compenseren ?

11. a6

Noodzakelijk; maar niet erg ontwikkelend...

12. Df3 !

Een harde klap. Weliswaar blijft een wit paard op d2 ongedekt achter; de kale zwarte koning dreigt in een wurgnet te komen.

12. e5

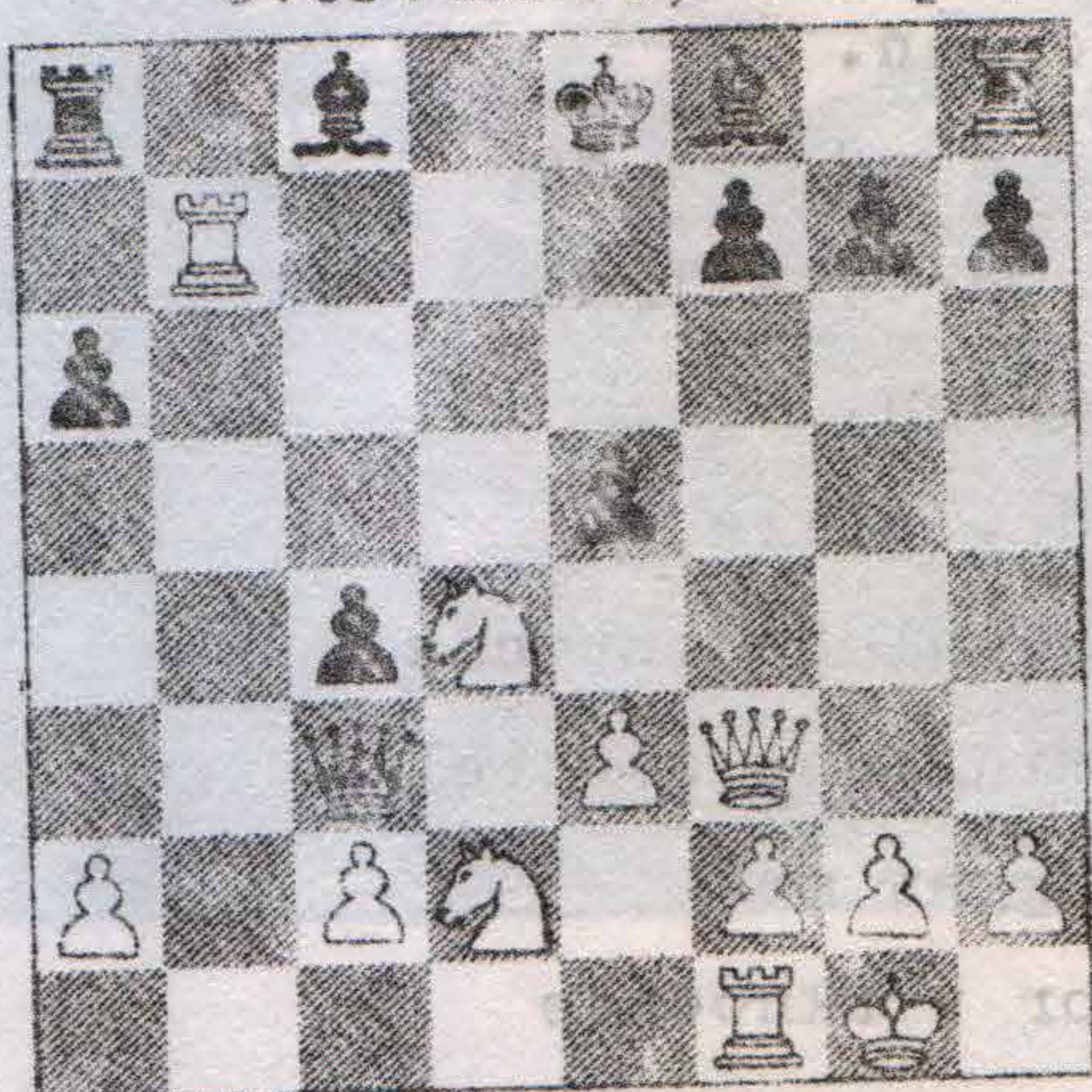
Zwart snakt angstig naar lucht. Ruimte voor de loper op f8, en een snelle rochade, Caïssa Volente.

13. Tb7x ! DIAGRAM

13. Lb7x

14. Db7x Td8

Nu nog de kroon op het werk ! Wit moet uitkijken zwart geen kans te geven zich dmv. wat materiaalverlies te bevrijden. Bovendien zou een onbesuisd binnenvallen met de witte toren mat op de onderste rij kunnen veroorzaken. Maar reden tot paaltjesclaustrofobie is er tot nu toe nog niet. Angst voor zulke psychosen bleek me toch te zijn overvallen; een psychose op zichzelf...?

15. Dc6+ Td7 (Ke7 16. Pf5+ mat)

16. Tb1 Le7

17. Pe4 Da5

18. Tb8+ Ld8

19. Pd6+ Kf8

20. h3 ! biedt overtuigend oplossing. Helaas miste ik deze direkte winst. Een moeilijk eindspel resteerde.

15. Pe4 ? Db4

16. Db4x

Bv. 16. Dc6+, Td7 17. Pf5 lijkt een mogelijkheid, omdat het dameruïl via b5 of b7 voorkómt. Maar het betrekkelijk onverwachte 17., Kd8 ! ziet er zéér solide uit !

16	Lb4x
17. Pc6	Le7
18. Pd8x	Kd8x

Zwart heeft een loper tegen mijn paard, maar moet het wel stellen met een -nog steeds- niet ontwikkelde toren en een verre, en dus moeilijker te verdedigen c-pion.

19. f4

Eindelijk de psychose geloozd !

19.	f5
20. Pd2	c3
21. Pc4	e4

Het eindspel is een trieste partijfase. Zo ze al op de propfen komt, wordt ze vaak kwasi-geïnteresseerd, en zéér opgefokt gespeeld. Rooie koppen en slingerklokbevegingen begeleiden de orgasme-achtige gang naar het moment waarop één van de gekompromitteerden zal roepen: "Time, time, time ! What has become of me....?!". Het ergste wat een schaakspel aangedaan kan worden ! Niet het sláán is een inbreuk op het zijn van de stukken; dat is tenslotte een overdrachtelijke verbastering van een bemoedigende schouderklop als blijk van dank voor de waardevolle bijdrage aan het algemene, sociale belang; het belang van het geheel wat meer is dan de som van haar delen.

Nee, de eindspelfase, dat is wèrkelijk de fase waarin de aard van de stukken en de waardigheid van de randfiguren (zoals Moedertjes Tijds opgewonden hulp) verkracht, of aan diggelen geslagen worden.

Na deze, door 3e-Wereldwinkel (Huidenstraat) verantwoorde, volle, rode wijn van een koöperatie in Algerije, geïnspireerde schuldbekentenis, terug naar de ook hier -weliswaar niet gruwelijk, maar minstens subtiel- oneerbaar behandelde periode in de partij, waarin de vlaggen met wimpels en al vol-stok hingen, en derhalve het o zo door verknochte schaaktechnenuten begeerde analyserende kommentaar achterwege blijft.

22. Tb1 Kc7
 23. Tb3 Lf6
 24. Pe5 Le5x
 25. fe5x Te8
 26. Tc3x+ Kb6
 27. Kf2 Te5x
 28. Ke2 g5

29. g3 h5
 30. h4 gh4x
 31. gh4x Te6
 32. Tc8 Tg6
 33. Kf2 Tg4
 34. Tf8 Th4x
 35. Tf5x Th2+
 36. Kg3 remise

Sorry!!

GARGL

GARGL partij tussen Matthias Rozemond en schrijver Ronald Hoogland:

1. d4 Pf6
2. c4 e5
3. de

Budapester Gambiet: pion wordt meestal later weer opgehaald.

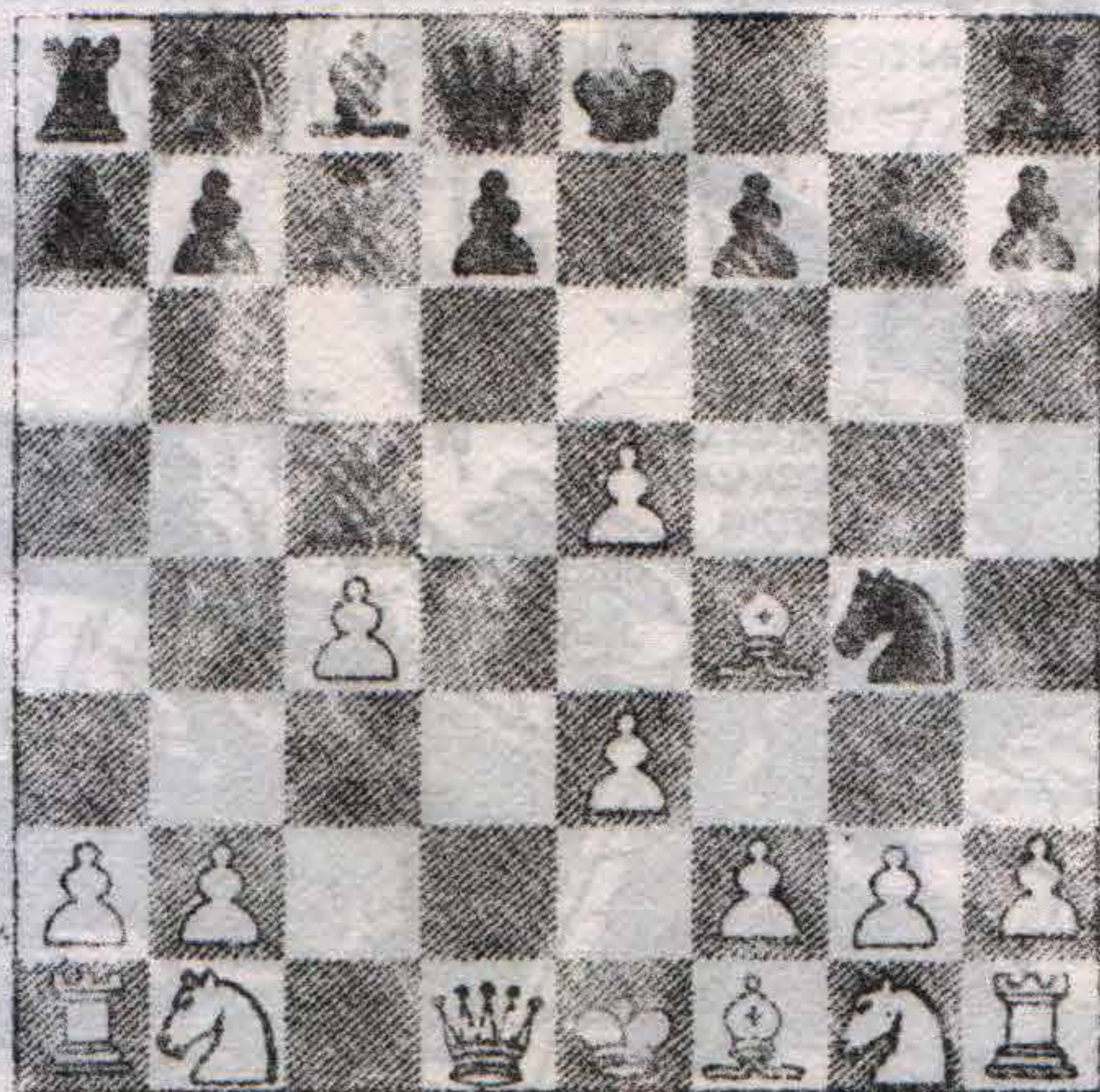
3. Pg4 (Pe4 ook speelbaar)
4. Lf4

Gebruikelijk is 4. Pf3 Lc5 5. e3 Pc6.

4. Lc5?

Nu is Lc5 niet goed; beter is meteen Pc6 of misschien f6?!

5. e3 (verhindert slaan op f2)

Ik ben diep in gedachten verzonken over een mogelijke actie op wits konings-vleugel zoals 5. ... Pxf2 6. Kxf2 Dh4+ 7. Lg3 Dg5 8. Df3 0-0. Onzin, levert zwart niets op. Nou dan gewoon de witte pion op e5 ophalen door deze nog eens aan te vallen.

5. Pc6??

Het gezicht van Matthias wist niet hoe te kijken (Kasparov-face) van dit buitenkansje. Vanwege mijn poker-face (alleen uiterlijk onbewogen) vertrouwde Matthias het zaakje toch niet helemaal. Na lang nadenken en niets gevonden te hebben sloeg hij genadeloos toe!

6. Dxf4

Met een paard achterstand toch nog even doorgespeeld om de verhitte gemoederen in mijn bovenkamertje te laten afkoelen.

Graah.....

ZIEK US OVERVLEUGELD DOOR PEGASUS

Pegasus 1 - US 2

19 januari 1988

1. H.J. Benkema (1783)	- C. Mekens (1891)	1-1
2. J.E. Boringa (-)	- B. Westera (1836)	1-0
3. P. Clement (1849)	- A. Houtsmuller (1733)	1-0
4. R. Aler (-)	- R. van Hartingsveldt (1838)	0-1
5. H.J. Kooiman (1659)	- J. Deinema (1966)	0-1
6. W. Bolten (1744)	- W. van der Bij (-)	0-1
7. F. Louis (-)	- E. Wegman (1599)	1-0
8. D. Clement (1700)	- O. Raymakers (-)	1-0
9. R. Benkema (1263)	- T. Wenniger (1613)	1-0
10. J. de Veij (1796)	- P. Berkhout (-)	1-0
totaal		6½-3½

Ziek waren we, ziek. En wie niet ziek was, was in Wenen of in dienst. Jos van O. was zo heroerd, dat hij niet mee kon doen; Adriaan, Onno en Eef voelden zich ook niet zo gedisponeerd, maar gaven toch acte de présence. Heel flink, jongens! Rudie van M. was in het land van Waldheim en Peter Bengel (we hebben zo veel Peters, dat ik zijn naam voluit moet schrijven) was in het land der sergeanten. De gezonden onder ons moesten trouwens een flinke aanslag op hun constitutie verduren tijdens de lange fietstocht heleenmaal naar Amstelveen-Zuid in barre koude en met veel tegenwind. Als je de afslag miste, was je in Rotterdam. Ik heb het over de wedstrijd die ons tweede, dappere tiental midden in de winter moest spelen tegen Pegasus 1. Een hoestend en proestend US 2 zat klaar om de KLM-employés zo goed en zo kwaad als het kon te bestrijden. Terwijl de wedstrijd-leider van de gastheren - een gewichtige meneer met 'KLM CHESSTEAM PEGASUS' op zijn colbertje - al druk doende was een onschuldig blond meisje te onderichten in het schaakspel (iets waarmee hij de rest van de avond door zou brengen), had ondertussen Jaap D. - dat ben ikzelf, jawel - zijn tegenstander al tot overgave gedwongen. Dat ging als volgt:

Wit: Jaap Deinema
Zwart: Jan Kooiman

1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.d4 exd4 4.
Lc4 Pf6 5.e5 Pg4 6.Lxf7+ Kxf7
7.Pg5+ Kg8 8.Dxg4 Pb4 9.Df3 De7
10.O-O Pxc2 11.Dd5+ 1-0

En luttele minuten later had Wim ook al gehakt gemaakt van zijn tegenstander: 2-0 om 10 over 9. Dat zag er mooi uit, zou je denken, maar ik vrees dat deze snelle en gemakkelijke voorsprong onze doorgaans zo wakkere US-2'ers in slaap had gesust, want na deze bliksemstart wilde het opeens niet zo goed meer lukken. Uw verslaggever intussen vond in zijn snelle overwinning een goede aanleiding om een goedkoop Grolsch-pilsje te bestellen bij de blonde vamp die deze avond de dankbare taak had om de mannetjesputters van US 2 van mondvoorraad te voorzien. Maar wat hoorde ik haar zeggen over de telefoon tegen haar vriendin...? Dat ze schakers maar saai vond! Zij hield meer van stoere basketbalbinken! Enigszins uit het veld geslagen liep ik - met de verlangde bestelling in de hand, dat wel - terug naar de borden om de stand van zaken in ogenschouw te nemen. Roland had een

kwal geofferd tegen twee pionnen, de stelling was onduidelijk. Min-der onduidelijk was de stelling bij Eef: hij verloor pardoos een stuk en stond even later mat! Onno (ook ziek, net als Eef) kon het niet bolwerken in een afschuwe-lijke stelling. Zo zie je maar weer: mens sana in corpore sano.

De stand was toen 2-2 en de stel-lingen op de borden stonden niet optimistisch. Peter werd vanuit een remise-achtige stelling nog lelijk beetgenomen door een oude heer. Thijs stond ondertussen goed met twee pionnen meer en een optisch sterke aanval. Maar Adriaan (ook ziek), hij werd ge-h-ljnd (zoals dat heet bij Bouw-meester) en stond plotsklaps mat.

Ojee, ojee, dat was 4-2! En het werd nog erger: Bert, die 13 externe partijen in successie had gewonnen, moest nu het onderspit delven. Roland bracht weer licht in een eindspel met 3 pionnen voor een kwal, waarin de witte koning geheel ten onrechte uit wandelen ging en gewicht werd. De stand was toen 5-3 voor Pegasus. Onder het motto 'beuken maar, beuken maar' waren Coen en Thijs nog druk in de weer tegen de gebroeders Beukema. Thijs was zo geoccu-peerd met het weven van een mat-net, dat hij even vergat te letten op de mogelijkheden van de opponent. De straf was gru-welijk: mat op g2. Toen hoorde toen maar remise aan in iets betere stand. Geknakt be-gonnen wij aan de lange weg terug.

Jaap Deinema

Na deze ontgoocheling heeft US 2 nog twee wedstrijden gespeeld, waarover u elders alle ins en outs kunt lezen. Ik geef slechts de droge cijfers.

US 2 - Yr 1

23 februari 1988

1. J. van Onneren (1995)	- M. Kelecevic (1987)	1-0
2. C. Mekers	- S. Radocaj (1944)	0-1
3. P. Beugel (1796)	- C. Vennius (1865)	1-0
4. B. Westera	- P. Nikolic (-)	0-1
5. R. van Hartingsveldt	- S. Muratagic (-)	1-1
6. R. van Megen (-)	- D. Pravilovic (1774)	1-1
7. W. van der Bij	- D. Koscica (-)	1-0
8. E. Wegman	- V. Petrovic (1576)	1-0
9. R. de Groot ((-))	- F. Canic (-)	1-0
10. P. Berkhout	- Z. Milovic (-)	1-0
	totaal	7-3

US 2 - LAAT YU 1 TERUG NAAR HUIS VERLANGEN!

Toen ik op 23 02 87 om tien voor acht het US schaaklokaal binnenging om, als een goed wedstrijd-leider, de borden, stukken en klokken klaar te zetten, bleek dit niet leeg. Tien dicht bij elkaar zittende Yu's keken mij gemeen aan. Duidelijk tot het uiterste gemotiveerd lieten ze er geen twijfel over bestaan dat ieder middel aangewend zou worden om een voor hen optimaal resultaat te bereiken.

Dit als beschouwing vooraf. Mijn teengenoetendruppelden rond 8 uur binnen zodat de strijd kon beginnen. Met twee invallers in de gelederen die optimaal presteerden gebeurde het volgende.

Invaller Peter slaat, strijdlustig en op winst spelend als altijd, na een paar zetten een remiseaanbod af en wint vervolgens het ene stuk na het andere en vervolgens ook nog de partij. Invaller Roelof schijnt een incorrect stukoffer gepleegd te hebben. Dit wist zijn tegenstander echter niet aan te tonen en werd dan ook prompt mat gezet (geloof ik).

Dat was dus 2-0. Een score die na enige tijd overging in 3-2. Coen bleek naar eigen zeggen mat gezet te zijn. Dit werd echter meteen gecompenseerd door niet-invaller Peter die ondanks zijn militaire verplichtingen gewoon won. Bert mocht het met wit tegen zijn eigen variant, het Siciliaans, proberen. Hoe het precies gebeurde schijnt niet gepubliceerd te mogen worden maar het resultaat was een nul. 'Ongeïnspireerd', mompelde hij teleurgesteld na de partij.

Roland leek optisch totaal verlorer te staan maar wist het paardeindspel subtiel remise te houden. Jos wist een moeilijk eindspel dat ook makkelijk had kunnen zijn te winnen. Ikzelf wist mijn partij, die ik verderop laat zien, te winnen zodat de tussenstand $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ was.

Een week later wist Eef zijn gewonnen staand eindspel ook inderdaad te winnen en Rudi wist zijn verloren staand eindspel remise te houden zodat de uitslag is : US 2 - Yu 1 7 - 3 !

Dit betekent voor ons een tweede plaats, vier punten achter koploper Raadsheer die wij volgende keer mogen bezoeken.

Wim van der Bij

23-2-88 : US 2 - Yu 1

wit : Kocëvic

zwart : v.d.Bij

Gesloten Siciliaans

1. e4	c5
2. Pc3	Pc6
3. f4	g6
4. Pf3	Lg7
5. Le2	d5
6. h3 ?!	e6
7. d3	Pd4
8. 0-0	Pe7
9. Le3	Pec6

Een goede opstelling tegen het gesloten siciliaans. Wit probeert nu met een wat omslachtige methode het zwarte paard op d4 te verjagen.

10. a3	0-0
11. ETb1	Ld7
12. Pa2	a5
13. c3	Pxf3 ?

Beter 13. ...,Pxe2. De looper lijkt slechter dan hij is.

14. Lxf3	b5
15. d4	cxtd4
16. cxd4	Tc8 ?

Tijdens de partij dacht ik lang over

16. ...,Db6! Toen meende ik een variant te zien waarin de toren op a8 bleef

hangen, nu zou ik absoluut niet meer

weten welke. Hoewel, misschien was het

toch: 17.e5,dxe5.18.fxe5,Lxe5 19.Te1!,

nu dreigt 20.d5 dus 19...,Lxd4 20.Lxd4,

Pxd4 21.Lxa8. Zwart heeft echter volgens

mij genoeg compensatie voor de kwaliteit.

Na de tekstzet sta ik gewoon slecht.

17. Dd2	Pe7
18. e5	Pf5
19. Pc3	Db6

Toch nog, hoewel nu 19...,Pxe3 beter was.

20. Lf2	Db8
21. g4	Pe7
22. Tbc1	dxe5
23. dxe5	Lc6
24. Lxc6	Txc6
25. Pe4	

Hierin herkende ik een door mij zeer gevreesde oktopus!

25.	Tfc8
26. Txc6	Txc6
27. Dd7	Lf8
28. Td1	Tc2
29. Lc5	Da8 !

Schept de nodige komplikaties in opkomende tijdnood.

30. Pf6 +	Kg7
31. Lf2	Df3
32. Dd4 ?	

Deze zet ging gepaard met het volgende incident: De zwartspeler pakte zijn dame en zette haar op d3, zag het mat in twee, pakte haar razendsnel weer beet, zet haar op d4 en ontkent vervolgens glashard het stuk losgelaten te hebben. Ik liet het er maar bij(vrij naar Donner).

32.	Txf2
33. Dxf2	Dxd1 +
34. Kg2	Pd5
35. Pe8 +	Kg8
36. f5	exf5
37. gxf5	Dh5
38. fxg6	Dxg6 +
39. Kh2	Lh6
40. Pf6 +	Pxf6 +
41. exf6	Dg5
42. Df3	Df4 +
43. Dg3	Dxg3 +
44. Kzg3	

EINDSTANDEN EERSTE CYCLUS GROEPENSYSTHEM

De uitslagen van de groepen 3 zijn helaas niet bewaard gebleven, de rest volgt hieronder. In groep 1 stak het trio Spaan, Schouten en ons nieuwe lid Langedijk met kop en schouders boven de rest uit. Hierbij kan worden opgemerkt dat onze klubkampioen in een slechte vorm stak, maar zijn verloren stellingen tegen Jaap en Marc toch nog wist te winnen; aldus kwam Martijn nog aan een goede klassering. De degradatie van Marc was nogal tragisch, want niet alleen tegen Martijn vergooide hij het hele punt, maar ook gewonnen stellingen tegen Ardjan en Ad werden om zeep geholpen. Voor Ardjan een uitstekend debuut op onze vereniging met een ongedeelde eerste plaats, al smaakte ik zelf het genoegen hem zijn eerste nederlaag bij US toe te brengen. Door zich schuldig te maken aan alle puntendingen werd Ed remisekoning.

	AL	ES	MS	AP	MO	AH	BW	JD	tt	wp	
1 Ardjan Langedijk		$\frac{1}{2}$	1	1	1	1	0	1	$5\frac{1}{2}$		
2 Ed Schouten	$\frac{1}{2}$		1	0	1	$\frac{1}{2}$	1	1	5	16	
3 Martijn Spaan	0	0		1	1	1	1	1	5	$12\frac{1}{2}$	
4 Ad Putter	0	1	0		1	1	0	0	3	$10\frac{1}{2}$	
5 Marc Ordodi	0	0	0	0		1	1	1	3	$6\frac{1}{2}$	D
6 Adriaan Houtsmuller	0	$\frac{1}{2}$	0	0	0		1	1	$2\frac{1}{2}$		D
7 Bert Westera	1	0	0	1	0	0		0	2	$8\frac{1}{2}$	D
8 Jaap Deinema	0	0	0	1	0	0	1		2	5	D

Groep 2a werd ontluisterd door het noodzakelijke terugtrekken van favoriet Peter Beugel, die onder de wapenen werd geroepen; reglementaire nederlagen werden zijn deel (aangeduid met $\rightarrow$ versus $+$ voor de gelukkige profiteurs). Dit gaf Eef de kans om zich achter Rob als tweede voor de promotie naar groep 1 te plaatsen. Drienerlo-speler Derksen (KNSB 3B) bakte er weinig van tegen US-eerste-tot-en-met-derde-klasse-onderbonders. Dat ligt natuurlijk aan het nivo van onze vereniging!

	RG	EW	PB	TH	JD	PB	tt	wp	
1 Rob van Gompel		1	1	1	$\frac{1}{2}$	0	$3\frac{1}{2}$		P
2 Eef Wegman	0		1	1	0	+	3		P
3 Peter Berkhout	0	0		$\frac{1}{2}$	1	+	$2\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	
Thijs Wenniger	0	0	$\frac{1}{2}$		1	+	$2\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	
5 Jan-Wick Derksen	$\frac{1}{2}$	1	0	0		$\frac{1}{2}$	2		D
6 Peter Beugel	1	-	-	-	$\frac{1}{2}$		$1\frac{1}{2}$		D

In groep 2b deed zich iets vergelijkbaars voor, toen Koen de Vries wegens persoonlijke omstandigheden niet in staat was de klub te bezoeken. Aangezien hij hierdoor geen enkel punt behaalde deed zich het opmerkelijke feit voor dat Roland van Hartingsveldt met een 50%-skore niettemin degradeerde! Met solide spel (en veel remises) verzekerde Coen Mekers zich van plaatsing. Met niet minder dan drie spelers met 3 punten op de gedeelde tweede plaats werd uiteindelijk Wim van der Bij de gelukkige: hij promoveerde met een half weerstandspuntje meer naar de hoogste groep ten koste van Henk Simon, die zijn tegenstanders te grootmoedig hele of halve punten kado deed, en Johann, die toch tevreden kan zijn.

	OM	WB	HS	JB	RH	KV	tt	wp	
1 Coen Mekers		$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	1	$3\frac{1}{2}$		P
2 Wim van der Bij	$\frac{1}{2}$		$\frac{1}{2}$	1	0	+	3	$6\frac{1}{2}$	P
3 Henk Simon	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$		0	1	1	3	$5\frac{1}{2}$	
4 Johann Berkenbosch	0	0	1		1	+	3	$5\frac{1}{2}$	
5 Roland van Hartings.	$\frac{1}{2}$	1	0	0		+	$2\frac{1}{2}$		D
6 Koen de Vries	0	-	0	-	-		0		D

ZENUWEN STRAK GESPANNEN IN KWARTFINALE!

Er is wat afgeblunderd in het US-bekertoernooi; de druk van ofwel plaatsing in de halve finale ofwel onverbiddelijke uitschakeling bleek menige speler teveel. Als typist kan ik daar niet dan blij mee zijn: door het geschutter werd de lengte van de partijen aanzienlijk beperkt. Zie.

Koen de Vries - Bert Westera

Pools, beter bekend als Orang-Oetang

1 b4 c6 2 Lb2 a5 3 e4!? (gooit er een pion tegenaan in de stijl van het Siciliaanse Vleugelgambiet 1 e4 c5 2 b4!?) 3...ab4: 4 d4 d5 5 Pd2 e6 6 Pgf3 Le7 7 Ld3 Pf6 (een gewone zet, maar 7...Ph6 kwam sterk in aanmerking om met f7-f6 te kunnen werken) 8 0-0 b6 (zwart wil op de damevleugel winnen; dat het pionoffer waarschijnlijk inkorrekt is heeft in een praktische partij niet veel betekenis, zoals ik zelf een dag eerder in mijn partij voor de SGA-beker tegen Almere mocht ondervinden: zie het bekerverslag daarover voor allerlei merkwaardige gebeurtenissen in het verre Almere!) 9 ed5: ed5: 10 Pe5 0-0 (nu of op de volgende zet had zwart toch echt c6-c5 moeten spelen; ik wilde evenwel "veilig" winnen. Hoe dom!) 11 f4 Dd6 12 g4 (wit grijpt natuurlijk zijn kans: de minpion doet er nauwelijks toe) 12...g6 (een concessie, aangezien de tegenstoot c6-c5 aan kracht verliest; de "natuurlijke" reactie 12...Te8 is weinig aantrekkelijk gezien 13 g5 Pd7 14 Lh7:+) 13 f5! La6!? (13...Te8 faalt nog steeds, nu op de zwakte van f7; van de goede stelling die ik met de tekstzet meende te krijgen komt evenwel ook niets terecht) 14 g5 Pe4 15 Pe4: de4: 16 La6: (helemaal gemist, nu komt zwart als een krant te staan) 16...Pa6: 17 f6 Ld8 18 Dg4 Pc7 (van schrik vergat ik eerst 18...Dd5 te spelen, maar ook dan staat zwart verdacht. Wit reageert evenwel niet op zijn sterkst: 19 De4: was goed geweest, maar 19 h4! ijzersterk) 19 Tfe1?! Pe6 20 Te4: Dd5 (nu dreigt er zowel 21...Pg5: als 21...Ta2:, daarbij had de witspeler nog maar elf minuten, waarvan hij er veel nodig had om zijn volgende -sterke- zet te vinden) 21 Tae1! Ta2: 22 Pd3? (kapitulatie. Coen Mekers gaf 22 Pf7: en dat blijkt gevaarlijk. Zwart heeft veel keus. A) 22...Tb2: 23 Ph6+ Kh8 24 Te6: Te2: 25 Te8 en wit wint; B) 22...Kf7:

23 Te6: b2: (2) 24...Kg8 met overgang naar onder C) 25 Dh7:+ en wint; G) 22...Tf7: 23 Te6: en nu C1) 23...Tb2: 24 Te8+ (niet 24 Dh4 h5! 25 gh6: Kh7! en zwart staat opeens veilig een stuk voor) 24...Tf8 25 Dh4 (25 Tf8:+ Kf8: 26 Dh4 Dg8!! is niet zo duidelijk) en nu niet 25...Te8:? 26 Te8:+ Kf7 27 Te7+! Le7: 28 Dh7:+ en mat volgt, en ook niet 25...Df7? 26 T8e7 met onmiddellijke winst, maar 25...Lf6:! 26 gf6: en zwart kan standhouden, bijvoorbeeld 26...Dh5 27 f7+! Kg7 28 Df4 Tf7: 29 T8e7 Df5 30 Dc7 en zwart heeft eeuwig schaak, maar zo te zien niet meer; het stukoffer is dus weliswaar gevaarlijk maar misschien niet helemaal voldoende, want zwart kan hier eventueel ergens een winstpoging ondernemen. Hij kan ook het stuk laten staan met C2) 23...Ta7 maar dan staat wit gewoon overwegend. In opperste tijdnood stort Koen echter geheel in.) 22...Dg5: 23 Dg5: Pg5: 24 Tf4 (en wit gaf het meteen op) 0-1

Martijn Spaan - Henk Simon

Aangenomen Damegambiet

1 d4 d5 2 c4 dc4: 3 e3 (mijn theorie-kennis vertelt me dat dit een zwakke zet is vanwege 3...e5! maar mijn geheugen herinnert me aan Timman-Panno waarin dat bleek tegen te vallen) 3...Pf6 4 Pc3 a6 5 Lc4: e6 6 a3 (weer een nogal slap zetje, dat evenwel veld b4 onder controle houdt) 6...c5 7 La2 Pc6 8 Pf3 Dc7 9 0-0 Ld6 10 Dd3 b5 11 d5!? (zwart heeft vermeden wit een geïsoleerde d-pion te bezorgen waarvoor deze hem onmiddellijk wil straffen) 11...ed5: (mooi maar passief is 11...Pd8!?) 12 Pd5: Pd5: 13 Ld5: Ta7!? (verrassend, maar onnodig, na eenvoudig 13...0-0 staat zwart volgens mij uitstekend - ik zal wel weer iets afgrijselijks over het hoofd zien) 14 De4+ Pe7 15 Pg5! (nu bijzonder hinderlijk: zwart kan niet meer tot de rokade komen) 15...f5 16 Lf7+ Kf8 17 Dh4 h6 (na afloop stelden de spelers vast dat de verwickelingen na 17...Lh2+ 18 Kh1 (18 Dh2: Dh2:+ 19 Kh2: h6 is prima voor zwart) 18...Le5 in orde zijn voor zwart, bijvoorbeeld 19 Le6 Lf6 20 Dh5 Pg6 21 Ph7:+ Th7: 22 Dh7: Le6: 23 Dg6: en wit heeft een kwaliteit gewonnen, maar moet na 23...Ke7! nog maar zien of

hij de zwarte aanval kan pareren) 18 Pe6+
Le6: 19 Le6: (Nu staat zwart bedenkelijk,
 het is bepaald lastig spelen met zo'n on-
 handig opgestelde koning; tevens is Martijn
 niet bepaald Henk's favoriete tegenstander;
 voor wat volgt is dat evenwel geen afdoende
 verklaring) 19...g6?? 20 Df6+ 1-0

Jaap Deinema - Coen Mekers
 Caro-Kann, klassiek

1 e4 c6 2 d4 d5 3 Pc3 de4: 4 Pe4: Lf5 5 Pg3
Lg6 6 h4 h6 7 Pf3 Pd7 8 h5 Lh7 9 Ld3 Ld3:
10 Dd3: Dc7 11 Ld2 e6 12 c4 (tot nu toe alles
 overbekend. De tekstzet kan tot scherper spel
 leiden dan de onmiddellijke lange rokade)
12...Pg6 13 0-0-0 0-0-0 (de veilige aanpak)
14 Th4 Le7 15 Lf4 Ld6 16 Ld6: Dd6: 17 De2 Dc7
 (hier bood Coen remise aan, kennelijk geheel
 vertrouwend op zijn vluggerkapaciteiten) 18
Pe4 Pe4: 19 De4: Pf6 20 De3!? (ook logisch
 is onmiddelijk 20 De5 met een iets beter eind-
 spel voor wit) 20...Thf8 21 Pe5 Pd7 22 Tg4
c5 (het beste: grootscheepse ruil op e5 is
 onaantrekkelijk voor zwart, want dan komt
 hij in het dubbeltoereneindspel zeer passief
 te staan) 23 Pd7: Dd7: 24 Tg7: cd4: 25 Dh6:
Da4 (hierop had Coen vertrouwd: voor de pion
 krijgt hij aanvalskansen) 26 a3 Th8 (een
 verraderlijke stelling, waarin 27 Df4? niet
 zo goed is vanwege 27...d3 28 Td2 Th5: en
 wit heeft geen tijd om mat te dreigen met
29 Tf7: vanwege 29...Th1+. Beter dus:) 27
Dg5! d3! (Vooraf niet 27...Dc4:++? 28 Kb1 en
 wit krijgt het initiatief) 28 Dc5+ (zo dekt
 wit de c-pion voorlopig) 28...Kb8 29 Tf7:??
 (Nog erger dan Henk tegen Martijn mist Jaap
 de meest elementaire wending van het schaak-
 spel, terwijl hij het juist prima deed! Na
 het koelbloedige 29 Td2! staat wit mijns
 inziens beter. Op 29...Tc8 kan hij kiezen
 uit 30 Dd6+ Ka8 31 Dd3: Tc4:++ 32 Kb1 en wit
 staat betrekkelijk veilig een pion voor of
 ook 30 De5+ Ka8 31 Tg4 Tc4:++ 32 Tc4: Dc4:++
33 Kb1 want dit lijkt gevaarlijk na 33...
Tc8 maar met 34 Dc3!! Dc3: 35 bc3: Tc3: 36
Kb2 krijgt wit een toreneindspel met een
 gevaarlijke h-pion, want 36...Tc5?! 37 Td3:
Th5:?? 38 Td8 mat gaat natuurlijk niet)
29...Dc2 mat! 0-1

Adriaan Houtsmuller - Ardjan Langedijk
 Anglo-Bencni (of gewoon Engels)

1 d4 Pf6 2 c4 c5 3 Pf3 cd4: 4 Pd4: e5
5 Pb5 d5 (een bekend pionoffer dat beide
 spelers al tweemaal eerder in een onder-

linge partij goed bekeken) 6 cd5: Lc5
7 P5c3 0-0 8 f3? (een nieuwtje, en wat
 voor één) 8...e4! (de -gemakkelijk te
 vinden- weerlegging; 8...Db6 zal ook wel
 goed zijn) 9 fe4: Pg4 10 e3 (! in de ver-
 dediging is Adriaan een taai rakker; wit
 staat natuurlijk vreselijk, maar gefor-
 ceerd mat gaat het niet) 10...Le3: 11
Le3: Pe3: 12 Dd3 Dg5 13 Pd2 Lg4 14 Pf3
Lf3: 15 gf3: Pd7 16 h4 (geeft veld g3
 vrijwillig weg, maar op bijvoorbeeld 16
Ke2 was 16...Pg2! vervelend) 16...Dg3+
17 Kd2 (in de hoop op de damevleugel in
 veiligheid te geraken) 17...Pf1:++ (want
17...Df2+ 18 De2 Pc4+ 19 Kc2 is niets)
18 Taf1: Pe5 19 De2 Tac8 20 Thg1 Pc4+
21 Kc2 Df4 22 Tf2 (iets beter misschien
22 Te1 om met Tg4 te kunnen werken) 22...
b5 23 b3 (op 23 Kb1 volgt 23...Pa3+
24 Ka1 b4 25 ba3: Tc3: met winststelling)
23...Pa3+ (ook rustig 23...Pb6 geeft de
 witspeler weinig soelaas, maar de tekst-
 zet is nog sterker, want 24 Kb2? b4 leidt
 tot onmiddelijk verlies) 24 Kd3 b4
25 Pb1? (25 Pd1 moest, hoewel de witte
 stelling na 25...Pb5 hopeloos blijft)
25...Tc2?? (Tot nu toe heeft Ardjan voor-
 beeldig gespeeld, maar -met nog 5 minuten
 op de klok- hier maakt hij de ergste
 blunder van allemaal: simpel 25...Pb1:
26 Tb1: Tc2+ 27 Kd4 f6 (of 27...Tc8) had
 geforceerd mat gegeven!) 26 Dc3 Dc7
 (er is niets beters meer) 27 Dd4! (27
Tg7:++ was genoeg voor remise, maar wit
 staat opeens gewonnen) 27...g6 28 Pa3:
Tf2: 29 Df2: Dc3+ 30 Ke2 ba3: 31 Dc3 Db2+
32 Dd2 Tc8 33 Db2: ab2: 34 Kd2 (over en
 sluiten) 34...Kf8 35 Tb1 Ke7 36 Tb2: Kd6
37 Tc2 Te8 38 Tc6+ Kd7 39 Ta6 Ta8 40 Kd3
Kc7 41 Kd4 Kb7 42 Tf6 Tf8 43 e5 Kc7
44 e6 1-0

Na loting rolden de volgende halve
 finales uit de bus:

1. Bert Westera - Martijn Spaan
2. Adriaan Houtsmuller - Coen Mekers

Speeldatum: dinsdag 5 april 1988

Het niveau van de partijen belooft nog
 het één en ander voor de rest van de
 bekerwedstrijden!

BESPIEGELINGEN VAN EEN

NIEUWKOMER

door: Ardjan Langedijk

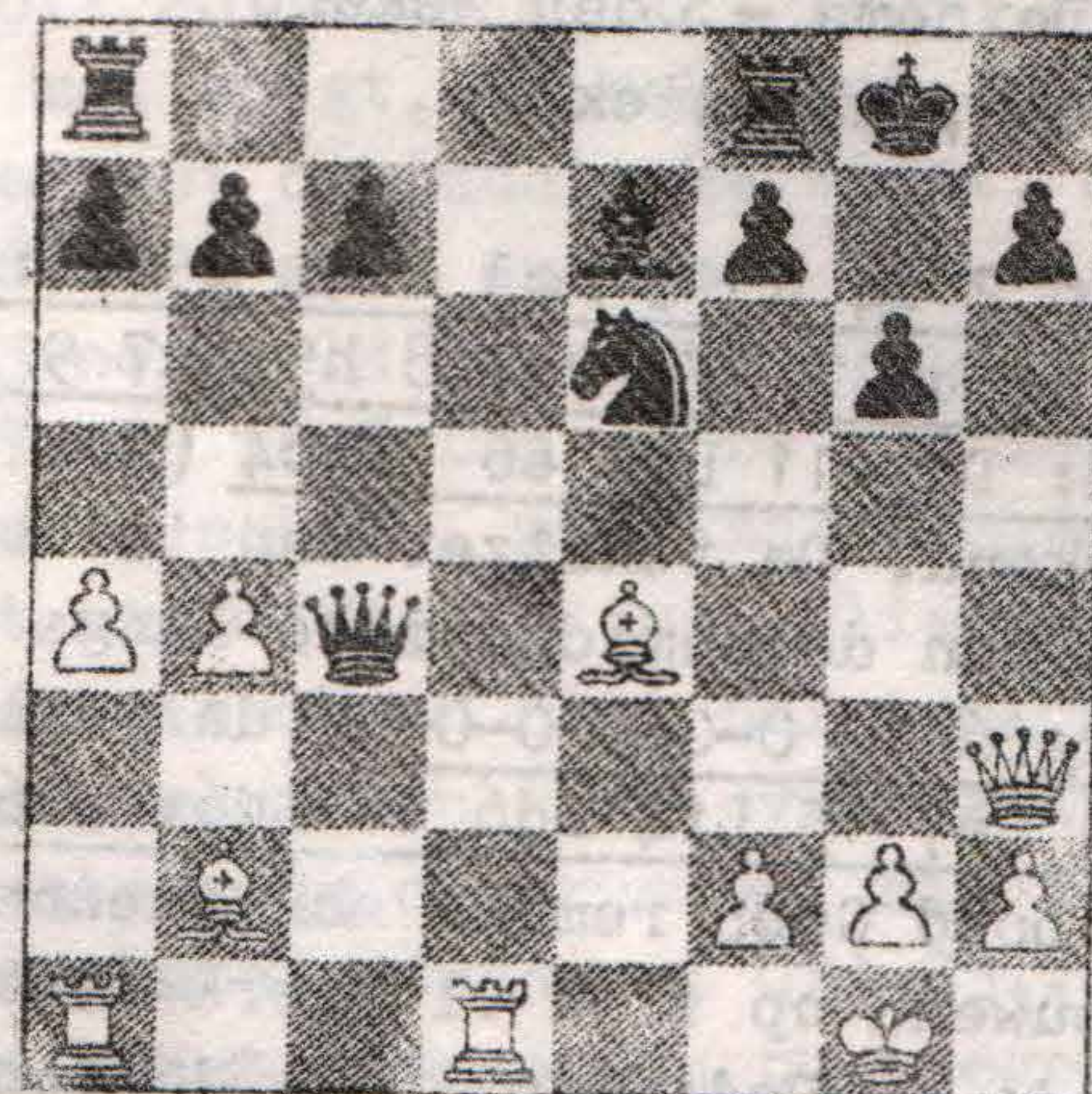
Dit is mijn eerste jaar bij US en ik moet zeggen dat het me goeg bevalt. De afgelopen twee jaar heb ik bij Tal in Osdorp gespeeld, maar de grote afstand (ik woon in Casa 400 bij het Amstelstation) begon me zodanig de keel uit te hangen, dat ik besloot een andere club te gaan zoeken. Daar de mij reeds bekende Ed Schouten en Ad Putter bij US speelden en het hen daar schijnbaar goed beviel besloot ik mijn geluk daar ook eens te beproeven.

Misschien dat een enkeling het zich kan herinneren, maar in september 1985 heb ik mij ook al eens een keer op de club vertoond. Op zoek naar een schaak- onderkomen belandden Ed en ik in H'88 maar wat ik daar aantrof vervulde me met afgrijzen. Allemaal sjofel geklede, luidruchtige en onverzorgd uitzienende studenten. Kortom, een zootje. En natuurlijk waren het allemaal pacifisten en communisten, met niet het minste greintje fatsoen en normbesef. Waar waren de driedelige pakken, waar was de serene rust van een schaakcluben waar zat meneer de Groot ontspannen aan zijn pijpje te trekken? Neen, neen, neen, in deze janboel mocht ik niet geraken. Was dit niet waar mijn moeder zo voor had gewaarschuwd?

Gelukkig heeft twee jaar studeren en leven in Amsterdam me veranderd en ben ik gaan inzien dat zelfs die linkse figuren best wel geschikt zijn. Wellicht dat US minder sterk is dan Tal, het is hier in ieder geval veel gezelliger. Vooral na afloop, als een ieder meent ten onrechte te hebben verloren dan wel volkomen verdiend te hebben gewonnen, welke bewegingen vervolgens met de meest beledigende krachttermen worden ondersteund. Maar gezellig is het wel altijd, en zo gaat een avondje schaken zelfs op een sociale gebeurtenis lijken.

Nu uiteraard aandacht voor het schaaktechnische. Allereerst laat ik analyses zien van Timman en Kasparov in respectievelijk New in Chess en 'London-Leningrad Championship Games', het voortreffelijke matchboek van Kasparov.

Het betreft de stelling na de 19e zet van zwart (Karpov) in de zesde matchpartij van 1986.

Kasparov speelde hier 20. Td7 en bereikte remise.

Timman geeft als alternatief; 20. Ld5 Dc2 21. Le5 Tad8 22. Tdc1 Dd2 23. Lxe6 fxe6 24. Dxe6+ Tf7 25. Txc7 Dxf2+ 26. Kh1 Td2 27. Tg1 Lxb4 28. Txb7 Lc5 29. Dxf7 'en de stelling is remise-achtig'.

Kasparov schrijft; '20. Ld5 Dc2 21. Le5 Tad8 22. Tdc1 Dd2 23. Lxe6 fxe6 24. Dxe6+ Tf7 25. Txc7? Dxf2+ 26. Kh1 Td2 27. Tc8+ Lf8 28. Txf8+ Kxf8 29. Dc8+ Ke7 30. Dxb7+ Ke6 en zwart wint'.

Het ongeloofelijke van bovenstaande is dat Kasparov éénmaal en Timman maar liefst tweemaal in één variant mat in twee overziet. Dat geeft de burger moed! Wellicht was het voor Kasparov te simpel en had Timman last van een hallucinatie.

Vervolgens zal ik - ik kan er niet omheen - voorlezen uit eigen werk. Het betreft een partij uit de tijd dat ik meende nog iets van het schaakspel te begrijpen.

Ardjan Langedijk - Peter Ton
H'88, 5 januari '88

1. e4	e6
2. d4	d5
3. Pc3	Lb4
4. e5	c5
5. a3	Lxc3

6.bxc3 Pe7

7. a4

Scherper is 7.Dg4, vooral na 7... Dc7 8.Dxg7 etc. Een derde mogelijkheid is 7.Pf3, waarna m.i. het door Joesoepov in zijn match tegen Sokolov gespeelde 7...Da5 8.Ld2 Pbc6 9.Le2 cxd4 10.cxd4 Da4! goed is voor zwart. Dat heb ik met 7.a4 alvast verhinderd. (7...Pbc6)

8.Pf3

Da5

9.Ld2

Ld7

10. g3!?

Hier wordt vrijwel altijd Le2 gespeeld. De tekstzet is een prive-variantje van me. (10...f6)

11.exf6

gxf6

12.Lh3?!

Het plan om pion e6 onder druk te zetten ziet er gezond uit, maar valt in werkelijkheid tegen omdat zwart toch altijd tot e7-e5 kan komen. Beter is daarom het door Suetin aangegeven 12.c4 Dc7 13.Cxd5 Pxd5 14.c3 en 15.Lg2±

12...

O-O-O

13.O-O

Tde8?

Te langzaam. Met direct 13...e5! zou zwart een mooie stelling hebben verkregen, bijv.; 14.c4 Dc7 15.Lxd7+ Txd7 16.cxd5 Pxd5 17.dxe5 fxe5 etc.

14.Te1

Pd8?!

Passief, maar ook na 14...Pg6 15.c4 Dc7 16.cxd5 exd5 17.Lxd7+ Dxd7 18.dxc5 is wit in het voordeel.

15. c4!

Wit opent de stelling om de kracht van het loperpaar uit te buiten, en neemt tevens het initiatief.

15...

Da6

16.cxd5

Pxd5

17.Lf1!

Dd6

Of 17...c4 18.De2 Lxa4 19.Dxc4 Dxc4 20.Lxc4 Pb6! 21.Lf4!

18. c4

Pe7

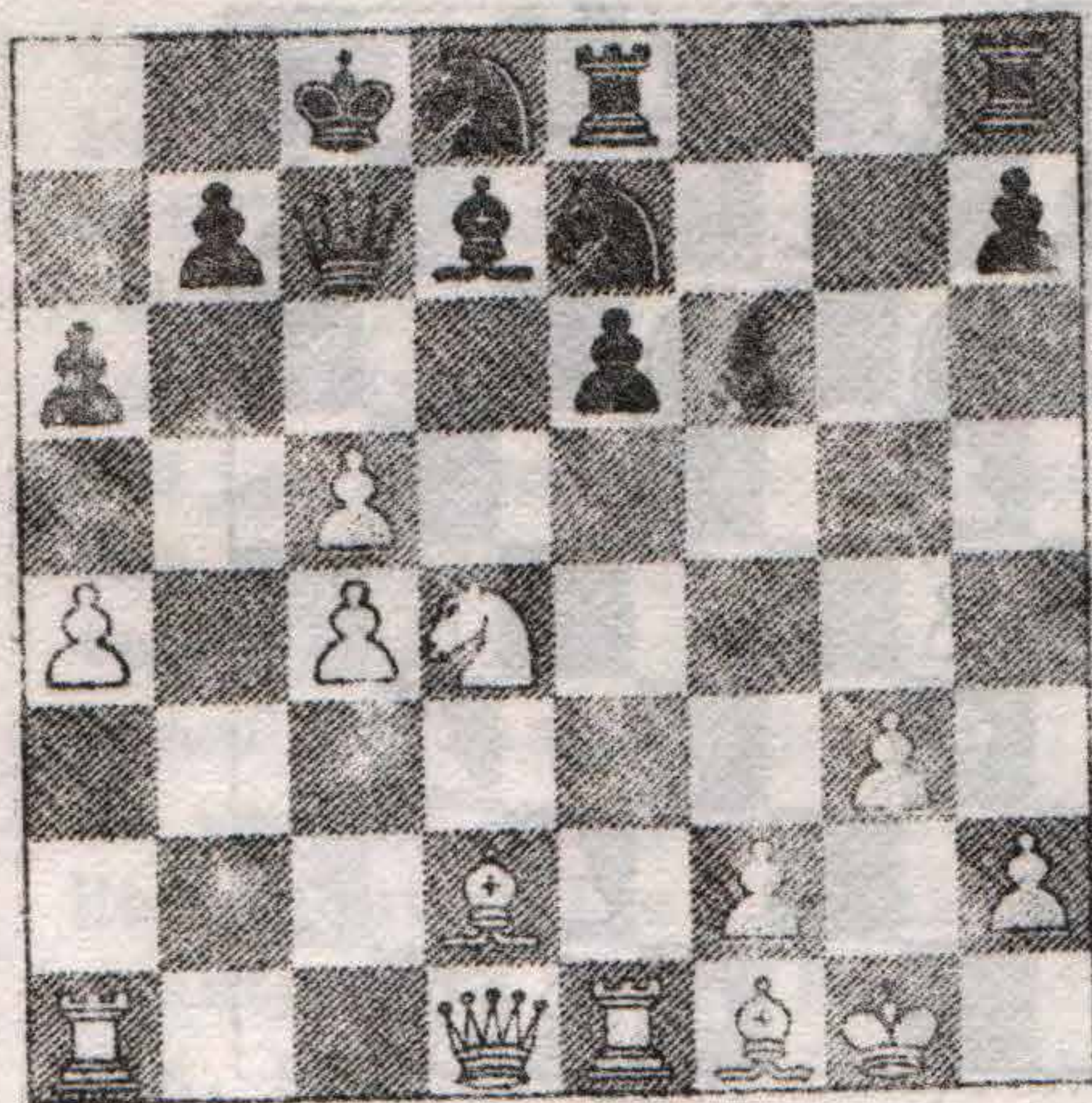
19.dxc5

Dc7

Na 19...Dxc5 is 20.Le3 Da5 21.Pd4! met de dreiging Pb5 zeer sterk.

20.Pd4!

a6

21.Pb5!!

'Zal hij mijn vorige zet hebben gemist', heeft Peter misschien gedacht.

Omdat zwart dit paard nooit op d6 mag toelaten, moet hij het wel nemen.

21...

axb5

22.axb5

Pec6

Nog het beste, want na zowel 22...Dxc5 23.Ta8+ Kc7 24.Le3 Db4 25.b6+ Kc6 26.Lg2, als na 22...Kb8 23.b6 Dc6 24.Lg2 Dxc5 25.Ta8+ Kxa8 26.Da1+ Kb8 27.Da7+ Kc8 28.De8 is het mat.

23. b6!?

Ook 23.bxc6 Pxc6 24.Ta8+ Pb8 is goed mogelijk, hoewel er geen directe winst in zit voor wit. Met de tekstzet wil wit verdubbelen op de a-lijn en met Ta8 de dame winnen.

23...

Db8

24.Lc3?

Een stille zet midden in een hevige koningsaanval doet het vaak goed, maar hier is hij misplaatst. Beter was onmiddellijk 24.Ta2, want 24...Pd4 25.Lc3 e5 26.Lxd4 exd4 27.Txe8 Txe8 (27...Lxe8 28.Lh3+) 28.Da1 gevolgd door 29.Ta8 wint. Na de tekstzet blijkt zwart nog een verrassende verdedigingsresource te bezitten.

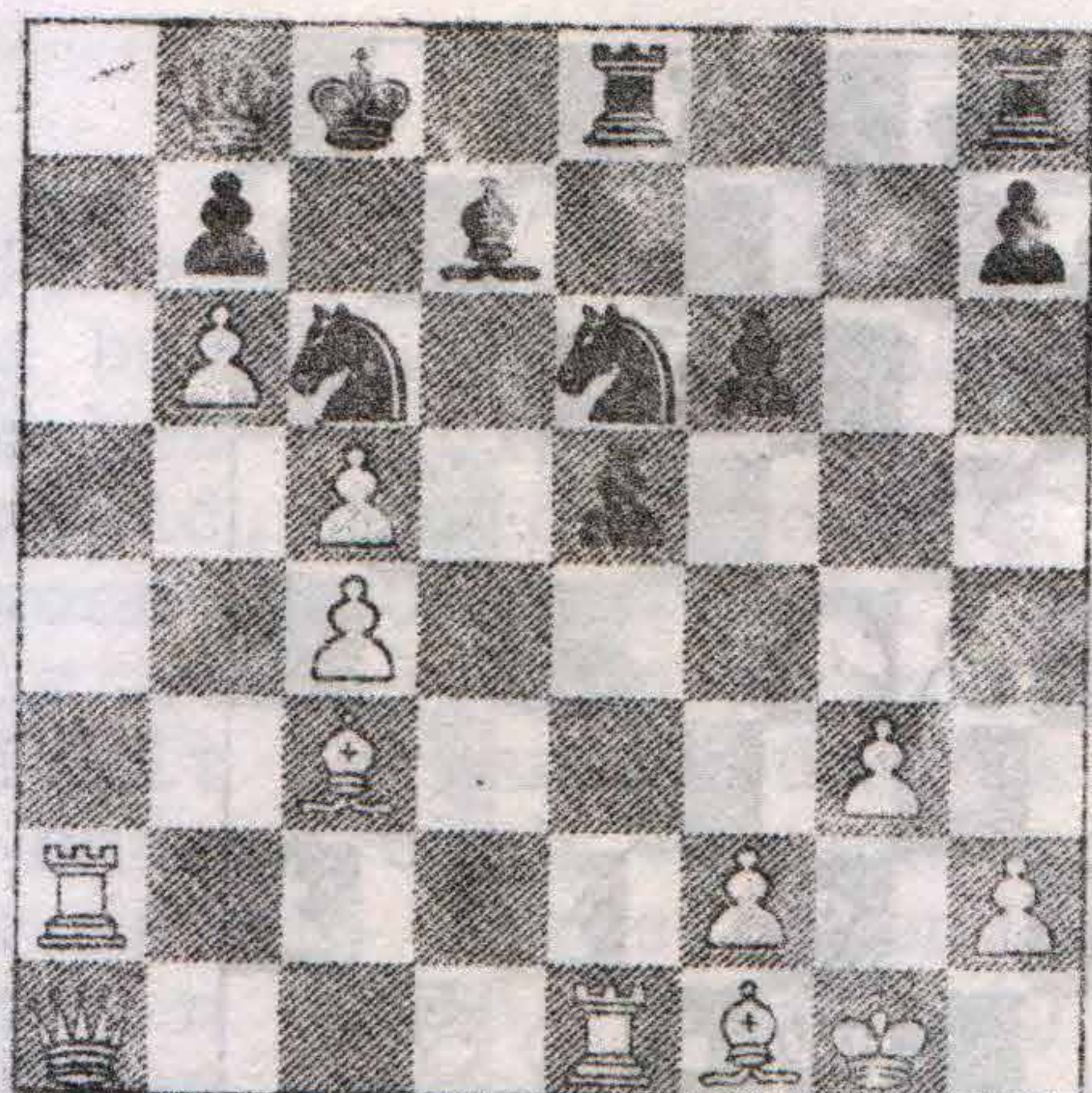
24...

e5

24...Thg8 25.Ta2 Df4 26.Lg2 Dxc4 27.Ta8+ Pb8 28.Dd6

25.Ta2
26.Da1

Pe6

26...

Pc7!

Inventief verdedigd. Na 26...Pg5
27.Lg2, of 26...Ped4 27.Lxd4
Pxd4 28.Ta8 Pf3+ 29.Kh1 Pxe1
30.Txb8+ Kxb8 31.Da7+ Kc8 32.Da8
wint wit gemakkelijk.

27.bxc7

Dxc7?

Veel sterker is 27...Kxc7!,
waarna de winst nog lastig is.
Nu is het niet moeilijk meer.

28.Ta8+
29.Da7

Pb8
Te6

Of 29...e4 30.La5 De5 31.F4! Dd4+
32.Kh1

30.La5
31.Lxc7

Ta6
Txa7?

Een fout in verloren stelling.
Natuurlijk is 31...Kxc7 32.Dxa6
bxa6 ook kansloos.

32. Txb8+

1-0

Voor degene die me nu zou hebben
verteld dat mijn volgende over-
winning 11 partijen en ruim twee
maanden later plaats zou vinden,
had ik onmiddellijk mannen met
lange witte jassen besteld.

Omdat Martijn op de club niet zo
vaak verliest - en zeker niet in
20 zetten - laat ik hier met veel
plezier mijn overwinning op hem
zien, evenwel zonder commentaar.
Wel vermeld ik dat tot en met de
18e (!) zet van wit alles al eens
gespeeld is in de correspondentie-

partij Kuczynski - Sek 1985 (zie
waarin zwart 18...Db4! speelde en
overtuigend won.

Ardjan Langedijk - Martijn Spaan

H'88, 15 december '87

1.e4 c5 2.Pf3 d6 3.d4 cxd4 4.Pxd4
Pf6 5.Pc3 g6 6.Le2 Lg7 7.Le3 o-o
8.h4 h5 9.f3 Pc6 10.Dd2 d5 11.Pxc6
bxc6 12.e5 Pe8 13.f4 f6 14.O-o-o
fxe5 15.fxe5 Lxe5 16.g4 hxg4 17.h5
Da5 18.hxg6 Tb8 19.Ld4 Db4 20.Dh6
1-0

Let vooral op allerlei torenoffers
op h8 en dameoffers.

US-schaken 20 JAAR JONG

de geschiedenis van onze afdeling
bijeengelezen uit de Schakeling

Geschiedenisboeken hebben doorgaans geen pakkende titels, hoe onderhoudend de in het betreffende boek ondergebrachte vertelling ook moge zijn. Ik wist helaas ook niets beters te verzinnen dan de weinig inspirerende aanhef. Bij het tienjarige bestaan van onze afdeling, in 1976, schreef destijds Aad Goosen een korte beschouwing; Jurgen Stigter had zich voorgenomen ditzelfde te doen in 1986, maar daar is het niet meer van gekomen. Enigszins verlaat neem ik de honneurs dus waar, maar beter laat dan nooit. Baseerde Aad zich destijds voornamelijk op de administratieve restanten (ledenaantallen en meer van dergelijke ellende), ik zal mij vooral wijden aan een selectie uit ons klubblad. Schaken is namelijk bij uitstek een literaire sport: de nalatenschap der oude meesters komt tot ons in hun geschriften, zo ook de geschiedenis van onze afdeling. Ik geef het niet graag toe, maar geschiedschrijving is natuurlijk alleen in zeer algemene zin een wetenschap. Het is voornamelijk een kwestie van menselijke interpretatie. Het rijke archief van de Schakeling leent zich daarvoor evenwel uitstekend, maar mensen met weinig verbeeldingskracht - ekonometristen bijvoorbeeld - kunnen een dergelijke narratieve geschiedschrijving natuurlijk niet voor vol aan zien. Voor hen zal ik aan het slot nog wat "harde" kwantitatieve gegevens opdissen. Diegenen hoeven de rest van dit artikel dus niet te lezen, maar mogen doorbladeren naar het slot.

Uit het artikel van Aad Goosen in Schakeling X.4 valt te leren dat US op 3 mei 1966 haar eerste speelavond hield, nog zonder klokken, met van ASC geleend materiaal. In het nieuwe (akademische) jaar startte de interne competitie met 23 leden en twee teams in resp. de 1ste en de 2de klasse van de Hoofdstedelijke Schaakbond. In het eerste nummer van de gelijktijdig uit de grondgestampte Schakeling ("Orgaan ter voorkoming van kortsluiting in de afdeling schaken") meldde praeses Cees de Rouwe trots de opnemings van US-schaken in officiële kring, dies natalis 18 oktober 1966. Lang genieten van het succes kon deze voorzitter niet, want een oproep van defensie verwijderde hem uit Amsterdam (voor de jonge lezers onder ons: in die tijd ging je na zo'n oproep gewoon).

Er komt een wat merkwaardige sfeer uit die eerste Schakelingen naar voren. De lezers worden konsekwent aangesproken met "U" (daar hoeven jullie niet op te rekenen) en de eerste partij die in Schakeling I.1 wordt gepubliceerd krijgt de volgende aankondiging:

"Na de wedstrijd van ons eerste tiental tegen Philidor hebben wij de Heer de Graaf gevraagd zijn partij voor ons blad te willen analyseren." (Ik verzoek de Heer Houtsmuller nu eindelijk eens zijn winstpartij op de Heer Ton te publiceren, Hoogachtend, LDW). Al in dit

eerste nummer worden "vergeetachtige lieden" opgeroepen hun contributie van f 30,00 te voldoen. Het is trouwens te verleidelijk om dit grappige eerste partijtje niet te geven: H.Parson

(Philidor 1) - J.D. de Graaf (US 1)
1 b4 e5 2 Lb2 f6 3 b5 d5 4 e3 Le6 5 Pe3
Ld6 6 a4 Pe7 7 h3 0-0 8 g4 Pd7 9 d4 f5
10 Lc1 Pg6 11 Tb1 fg4: 12 hg4: Df6 13
De2 Lg4: 14 Pd5: Df7 15 Dg4: Df2:+ 16
Kd1 Df1:+ 17 Kd2 ed4: 18 ed4: Tae8 19
Dd7: De1+ 20 Kd3 De4+ 21 Kc4 Pe5+ 0-1
Je kunt er in ieder geval om lachen.

Overigens organiseert men in dat eerste jaar het Amsterdamse Studentenkampioenschap. Ron Landsbergen wordt de eerste klubkampioen, waarbij opmerkelijk is dat hij op 18 april 1967 maar negen partijen heeft gespeeld, bij één hangpartij.

In de tweede jaargang van ons lijfblad wordt de plechtige toon al enigszins verlaten, als in een artikel wordt uitgelegd waarom je je verloren stelling niet opgeeft. Namelijk: "1 US-leden hebben altijd een gewonnen stelling.

2 Degene die het minste materiaal bezit is in het voordeel." (Schakeling II.1)
Daarna zal het nooit meer helemaal goed komen. Overigens is de Schakeling de eerste pakweg zes jaargangen een weinig boeiend blad. Dat komt voornamelijk door het geheel ontbreken van diagrammen, maar meer dan uitslagen en standen, wat theorie en een enkel partijtje komt er niet aan bod. Vanaf het derde seizoen, 1968/69, wordt de klubkampioen middels het "systeem-Landsbergen" vastgesteld: (skore:aantal partijen + skore:20):2. Het getal 20 is hoog en wordt een groot aantal jaren niet gehaald, maar is wel

in het voordeel van degenen die de interne competitie geregeld bezoeken. Dat dit geen garantie is voor een goede opkomst blijkt als aan het einde van het vierde seizoen geen klubkampioen kan worden uitgeroepen: er is maar één speler die meer dan 10 partijen heeft gespeeld, maar die komt niet in aanmerking voor de titel. In dat jaar werd ook de SGA opgericht, US 1 komt in de 1ste klasse terecht, eindigt hoog en promoveert naar de overgangsklasse. Het 2de team is een middenmoter in de 3de klasse!

In het seizoen 1970/71 groeit het aantal leden explosief naar 45 waardoor een 3de team in het veld kan worden gebracht. Het 1ste wordt kampioen en promoveert naar de hoofdklasse van de SGA. In de basis treffen we al iemand aan die nu nog lid is... Henk Simon! Deze wordt een jaar later in de Schakeling VI.1 van "vervelend" spel beschuldigd. Enige tijd later volgt de correctie: het had "wervelend" moeten zijn. Deze jaargang, van het seizoen 1971/72, is overigens de eerste die meer dan de voorheen gebruikelijk drie nummers telt: het worden er vijf. Het blad neemt in omvang toe, er komen duidelijk meer partijen in voor en ook de voorprent krijgt een meer eigentijds karakter. Waren dit voorheen fantasieloze platen, Schakeling VI.3 toont ons een tweetal tekeningen, waarop eerst een speler zijn tegenstander met een onaangename zet verrast, waarop deze hem het bord om de nek ramt. Een pakkend tafereel, van alle tijden! Pierre Meerbach, Han Gieske en Henk Simon lijken verantwoordelijk te zijn voor deze bloei.

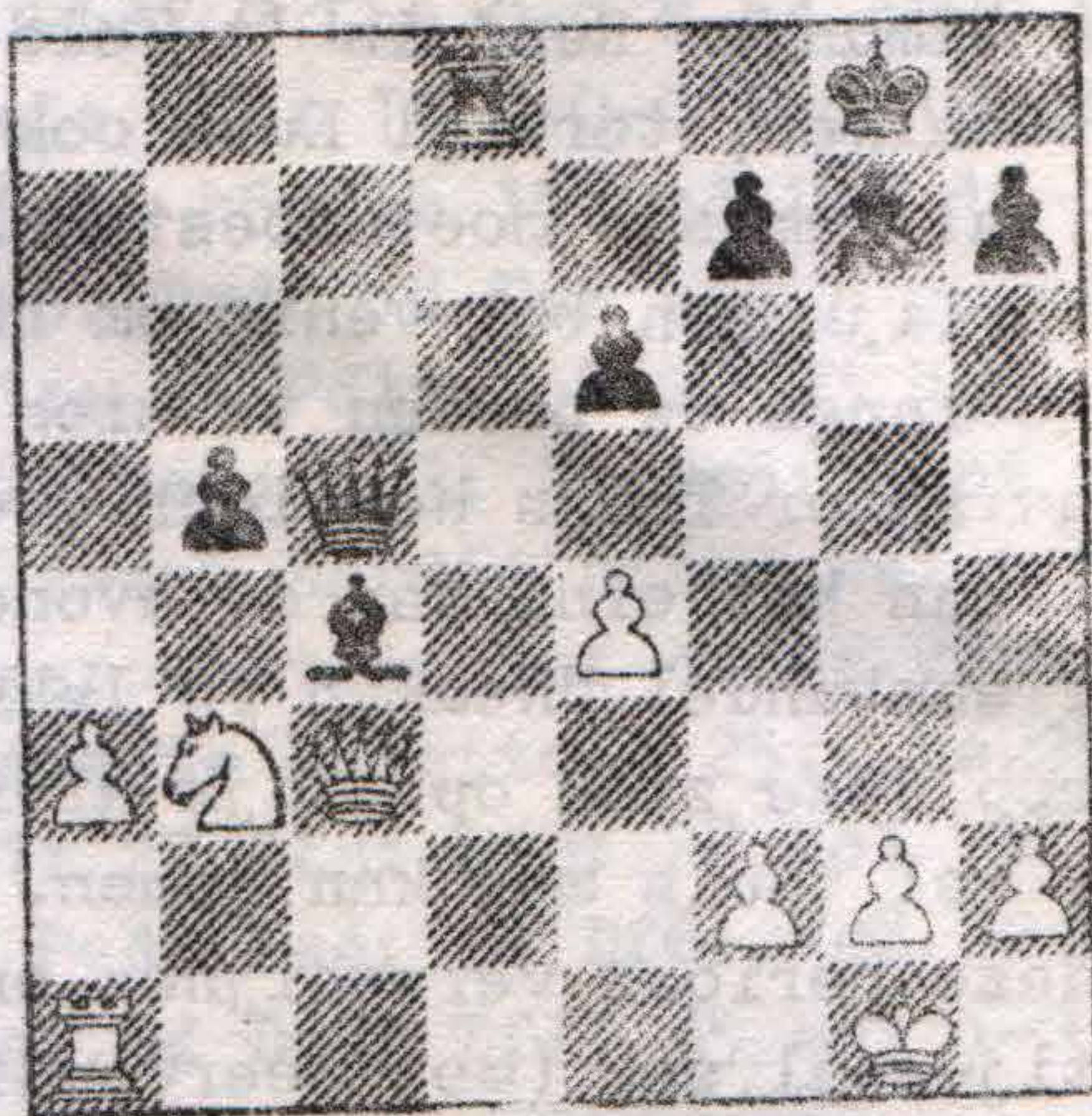
In het zevende levensjaar krijgt US zomaar zo'n 70 leden. Fischer wint dat jaar de strijd om de wereldtitel van kampioen Spassky, vandaar. Ook US wint meer dan leden: sekretaris Henk kan de SGA-beker in ontvangst nemen. Tevens wordt er - na zeer vele verhuizingen in de voorgaande jaren - een vaste speelplaats gevonden in de H'88, eerst nog op zolder, maar al het jaar daarop, 1973/74 in de mensaruimte. Aldaar geeft op 4 december 1973 meester Jan Timman simultaan: hij moet behalve drie remises ook drie hele punten aan Han Gieske, Wiet Bouma en Jan Turk toestaan. Jan Timman - Han Gieske: 1 e4 e5 2 f4 ef4: 3 Pf3 h6 4 d4 g5 5 Lc4 Lg7 6 0-0 d6 7 g3 g4 8 Ph4 f3 9 c3 De7 10 Pf5 Lf5: 11 ef5: Pf6

12 Te1 Pe4 13 Le3 0-0 14 Ld5 c6 15 Le4: De4: 16 f6 Lf6: 17 Lh6: Df5 18 Dd2 Lg7 19 Lg7: Kg7: 20 Pa3 b5 21 Pe2 Pd7 22 Pe3 Dg6 23 a4 Pf6 24 Dc2 Dc2: 25 Pe2: ba4: 26 Ta4: Tfe8 27 Pe3 Pd5 28 Pf5+ Kf6 29 Te8: Te8: 30 c4 Te1+ 31 Kf2 Te2+ 32 Kf1 Pb6 0-1

Timman verklaarde overigens dat hij het één van zijn zwaarste simultaans (tot dan toe) had gevonden en beklaagde zich over het slechte licht in de zaal. Toen dus ook al. Overigens zorgden de heren simultaansnemers die avond zelf voor het bier, dit zeer tot ongenoegen van de barkeeper. Het volgende seizoen verhuist US naar de mensa in de Damstraat. Enig verband zou er kunnen bestaan, natuurlijk. In 1974/75 keldert het ledental tot onder de zestig, waardoor er nog maar vier teams kunnen worden opgesteld, waar dit er een seizoen eerder vijf en een zestal waren. Hoewel het aantal schakende meisjes of vrouwen gedurende het gehele bestaan van US-schaken nihil is geweest, tungleert in deze periode niettemin een vrouw als voorzitter van onze afdeling: Maureen Butter. Helaas heeft dit niet tot een grote of blijvende deelname van studentes of andere schakers van de andere kunne geleid. Voorjaar 1975 organiseert US-schaken haar eerste grote toernooi: het Nederlandse Studenten Schaakkampioenschap, mogelijk gemaakt door een subsidie vanwege het 25-jarige bestaan van de omni-vereniging US. Een aantal leden weet een aardig partijtje mee te blazen op dit toernooi, dat - zoals wij weten - tot op de dag van vandaag door US wordt verzorgd.

In die tijd is de vereniging een hechter gezelschap van schakers gaan vormen; het 1st team speelt nog altijd hoofdklasse SGA, maar het 2de team is inmiddels tot de overgangsklasse opgeschoten en teams 3 en 4 spelen in de 1ste en 2de klasse. Uit de - schaaktechnisch immer in belang toenemende - verslagen in de Schakeling blijkt het (al dan niet gezamenlijk) zeer grondig analyseren van afgebroken partijen een specialiteit van de afdeling te worden. Op deze wijze worden handenvol matchpunten in de wacht gesleept. Een en ander culmineert in het tiende seizoen tot de langbegeerde doorbraak

naar het landelijke podium. In een spannende laatste ronde wordt aartsrivaal Amstelveen 2 nipt verslagen: $5\frac{1}{2}-4\frac{1}{2}$ waardoor US met een voorsprong van 1 matchpunt kampioen van de SGA wordt. Hoe groot de belangen waren mag blijken uit het debacle dat topskorer Han Gieske (5 uit 5) aan bord 4 overkwam:
 N.N. (Amstelveen 2) - Han Gieske (US 1):
 1 c4 Pf6 2 Pc3 e5 3 g3 c6 4 Lg2 d5 5 cd5:
 cd5: 6 Db3 Pc6 (! Taimanov) 7 Pd5: Pd4 8
 Dc4? Pd5: 9 Ld5: b5 (!! Taimanov) 10 Lf7: +
 Ke7 11 Dd5 Dc7? (winnend is 11...Pc2+ 12 Kd1
 Pa1: 13 Da1: Dc7) 12 d3 Lb7?? (de zwart-
 speler meende zich de weerlegging te herin-
 neren en vangt de witte dame, helaas ten
 koste van zijn koning) 13 Lg5 mat!
 Geen fijn begin! Ook in het verdere verloop
 van de wedstrijd bleven de zenuwen opspelen.

Oostrom (A2) - Guus Kamps (US)
 stelling na 33 Pb3 (bord 6)

Zeer terecht speelde onze man 33...Da3:!
 Na 34 Da5 maakte hij het zichzelf evenwel
 onnodig moeilijk met 34...Da5:? Fraai is
 namelijk 34...Da1: +! 35 Da1: Lb3: en wint!
 Nu werd na 35 Pa5: h6 36 Pc4: bc4: 37 Tc1
 Tc8 38 Kf1 Kf8 39 Ke2 Ke7 40 e5 Tc5 nog
 afgebroken. Analyse leerde dat de pluspion
 nog altijd voldoende was voor de winst. Er
 volgde nog: 41 f4 f6 42 ef6: + Kf6: 43 Kd2
 c3+! 44 Kc2 Td5 45 Tg1 Kf5 46 Kc3: Kf4:
 47 Te1 e5 48 Te2 e4 49 Kc2 e3 50 Kc3 Ke4
 51 Kc2 Ta5 52 Kc3 Ta3+ 53 Kb2 Kd3! 54 Te3: +
 Ke3: 55 Ka3: Kf2 56 g4 g5 0-1

Dit was vanzelfsprekend niet goed voor de
 zenuwen van de teamgenoten en omstanders.
 Er moest overigens nog een promotievierkamp
 gespeeld worden alvorens tot de 2de klasse
 KNSB door te dringen, maar deze werd met
 overmacht gewonnen. Het 2de team komple-
 teerde het succes door eveneens kampioen te
 worden en de plaats van het 1ste in de

overgangsklasse in te nemen.

Passend genoeg verscheen het eerste
 diagram in Schakeling X.2 van 4 november
 1975, datzelfde seizoen. Overigens wordt
 naar aanleiding van bovenstaand scherts-
 partijtje in Schakeling XI.4 gesuggereerd
 een "matzet-werkgroep" op te richten, in
 navolging van de al enige jaren eerder
 opererende "opening-" en "eindspel-"
 werkgroepen. Het afgebeelde diagram is
 dus één van de eerste in de Schakeling.
 In dit blad komen steeds vaker dingen ter
 sprake die niet meer zo uitsluitend met
 schaken te maken hebben, maar niettemin
 zeer onderhoudende artikelen opleveren.
 Ook komt het eerste "konflikt" in de
 Schakeling terecht: co-kampioen Han Gies-
 ke vertrekt in 1978 naar Nieuwendam en
 Tom Turk geeft daar zo zijn mening over;
 de laatste is al geruime tijd redakteur
 en schuwt ook de zelfkritiek niet, zoals
 blijkt uit een stuk in Schakeling XI.5
 "Hoe talentvol is Tom Turk?" van eigen
 hand, met daarbij een groot aantal ver-
 liespartijen.

Het eerste seizoen in de KNSB verloopt
 voor US overigens tamelijk succesvol met
 een vierde plaats in de eindrangschikking.
 Voor het eerst is er niet één speler in
 dit seizoen de onaantastbare kampioen,
 maar wordt er een driekamp gespeeld.
 Rob van de Kamp wint voor Guus Kamps en
 Henk Simon. In seizoen twaalf wordt de
 interne competitie grootscheeps gewij-
 zigd: er wordt gespeeld in 3 groepen
 met daaronder een zwitserse groep.
 Middels een aantal zeer gekompliceerde
 wegingsfactoren voor groepspartijen en
 bordbezetting in de externe, krijgt
 iedere speler een bepaald percentage
 toeberekend. Ook worden er eisen gesteld
 voor de klubkampioen: minimaal 10 interne
 partijen en 6 externe en 1 cyclus in
 groep 1. Vastgesteld wordt dat voor de
 ranglijst een hoge score in een lage
 groep voordelig is (maar internationaal
 is dit ook zo: grootmeesterresultaten
 worden zelden gehaald in toernooien van
 hoge categorie). Ook de roemruchte 3%-
 regel wordt ingevoerd (binnen dit per-
 centage mogen spelers de nummer 1 van de
 eindranglijst uitdagen voor een match om
 het kampioenschap). Helaas vinden Rob
 van de Kamp (74,7) en Han Gieske (72,9)
 daartoe geen tijd. Tragischerwijze

degradeert het 1ste (na het goede seizoen een jaar eerder!) terug naar de SCA. Vandaar ook Tom Turk's bedenkingen over de overstap van de co-kampioen. Onmiddellijke terugkeer lukt in het dertiende seizoen, 1978/79, nog niet. Paul van der Werve en Henk Simon zullen een tweekamp spelen om de titel. De schaakcapaciteiten van de eerste worden in de Schakeling XIII.4 openlijk in twijfel getrokken: "Hoe kan Paul van der Werve nou zo hoog eindigen?" Hij wint overigens de tweekamp, maar dit artikel markeert het begin van de meest vruchtbare en succesvolle periode van US. In de Schakeling vechten de topspelers van de vereniging, Gerard Rill en Paul van der Werve met name, maar ook anderen mengen zich in de discussie, hun meningsverschillen over bepaalde spelstijlen, "korrekte of inkorrekte" offers en combinaties, kenmerken van bepaalde stellingen enzovoorts, met grote regelmaat uit. Een en ander zal samenhangen met het opnieuw Kampioen van de SCA worden van US in 1979/80. Het 1ste blijft na een $5\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$ overwinning op Tal 1 dit team 2 matchpunten voor en eindigt in de promotiecompetitie op de 2de plaats. Tegen Lisse, bij een stand 5-4, weet Anton Dekkers zijn mindere stelling op de 104de zet te winnen en daarmee de promotie te bewerkstelligen, en passant een klubrekord vestigend voor de langste partij. Zo'n zeeslang is altijd leuk, om de spanning er nog even in te houden!

Ter gelegenheid van het US-lustrum geeft grootmeester Gena Sosonko een simultaan: +20 =3 en -2, namen of partijen zijn niet bewaard gebleven. Wel staat het NSSK dit jaar (1980) voor het eerst onder leiding van Jaap Deinema "die nog wel wat organisatievermogen mist" aldus voorzitter Ad Ridder in Schakeling XIV.6. De hernieuwde promotie naar het landelijke podium vindt ook in deze jaargang van de Schakeling een passend hoogtepunt: Laurie Hendrickx en Tom Turk weten maar liefst 6 nummers uit te brengen, tot op heden het rekord. Nog een bijzonderheid van dit jaar is het uitkomen van de roemruchte bundel "Neuken is lekkerder (stop met die drugs)" ter gelegenheid van het tienjarig lidmaatschap van Adrie de Jong, Guus Kamps en Henk Simon.

Het bruijt in deze periode duidelijk van de activiteiten bij US-schaken! Er wordt dan ook in de 2de klasse KNSB fel meegestreden om het kampioenschap in seizoen vijftien. Aartsrivaal van de VU, Amstelveen, wordt

zelfs met 6-4 ingepakt, waarbij bijvoorbeeld aan bord 1 Gerard Rill met zwart de bekende PeeWee van Voorthuysen vloert. US eindigt evenwel op een gedeelde tweede plek achter een verdiende kampioen, hetzelfde Amstelveen (tegenwoordig hoofdklasser). Wel gewonnen wordt de SCA-beker, ten tweede male dus! En dat in een periode dat daaraan de KSNB-spelers gewoon nog mogen meedoen. Het team van Gerard Rill, Wiet Bouma, Tom Turk en Henk Simon weet niet alleen in de halve finale Desisco Watergraafsmere met 2-2 op bordbezetting te verslaan, maar klopt in de finale (alweer!) Amstelveen met $2\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$!

Dit seizoen gebeurt er meer bijzonders: op 10 maart 1981 geeft de 80-jarige oudwereldkampioen Max Euwe simultaan aan 24 borden bij US. Als hij op het eind van de avond vermoeid raakt weten Wiet Bouma, Henk Simon en René in 't Veld hem te verschalken, terwijl Euwe ook nog een vijftal remises moet toestaan. Het blijft natuurlijk een belevenis om het krasse oude langs de borden te zien gaan. Organisator Thijs Wenniger overhandigt Euwe aan het eind van de avond de US-jublieumbundel "Neuken is lekkerder", waarop deze zich openlijk afvraagt of hij daar wel thuis mee kan komen.

In deze periode verschijnen er uitgebreide partij-analyses (met meervoudig commentaar) en uitgebreide openingstheoretische beschouwingen van Gerard Rill. Als Paul van der Werve een artikel schrijft over "het intuïtieve offer" in Schakeling XVI.1 leidt dit tot een vloedgolf aan reacties.

Deze polemieken is niet alleen een bewijs van het hoge schaaktechnische nivo waartoe de top van de vereniging is doorgedrongen, maar zal daartoe ook zelf een bijdrage hebben geleverd. Een uitvoerige behandeling van de omstreden stellingen zou te ver voeren, maar met name Paul zelf weet de meest fantastische (soms letterlijk) varianten op bord en papier te toveren. Het is opmerkelijk dat te midden van al deze geweldenaars een al jarenlang trouw lid en op dat moment eerste-bord-speler van het 2de, Jurgen Stigter, het kampioenschap overtuigend weet op te eisen.

In het grote aantal lezenswaardige artikelen uit deze periode, trof mij van dezelfde Jurgen een opmerkelijke drieling.

In Schakeling XIV.1 startte deze een reeks artikelen over de "Phenomenologie van de blunder". Ter illustratie gaf hij daarbij de volgende partij: J.Stigter - R. van Haastert: 1 e4 d6 2 d4 g6 3 Pc3 Lg7 4 Le3 Pf6 5 f3 Pbd7 6 Dd2 e5 7 d5 0-0 8 g4 h5 9 gh5: Ph5: 10 Pce2 Pb6 11 Pg3 en nu de blunder, treffend in beeld gebracht met diagrammen vóór, op en na: 11...Dh4?? 12 Lg5 1-0. In Schakeling XV.1 vervolgt dit met een "Recept voor het cadeau (=kado) krijgen van Dames" en dat naar aanleiding van zijn nieuwe ervaringen met deze variant: J.Stigter - Kees Roos: 1 e4 d6 2 d4 Pf6 3 Pc3 g6 4 f3 Lg7 5 Le3 0-0 6 Dd2 Pbd7 7 Lh6 e5 8 Lg7: Kg7: 9 h4 Ph5 10 Pge2 Pb6 11 g4 Pf6 12 h5 Th8? 13 de5:!! de5:?? 14 h6+ 1-0 en J.Stigter - Dick Roeda: 1 e4 d6 2 d4 Pf6 3 Pc3 g6 4 f3 c6 5 Le3 Lg7 6 Dd2 Pbd7 7 Lh6 0-0 8 h4 e5 9 Lg7: Kg7: 10 de5: de5: 11 0-0-0 Da5 12 g4 h6 13 Ph3 Pc5 14 h5 Pe6 15 Lc4 Dc5 16 Le6: Le6: 17 hg6: Tad8 18 De2 Lc4 19 Dh2 De3+ 20 Kb1 Td1:+ 21 Pd1: De2 22 g5 hg5: 23 Pf2 fg6: 24 De5: df3: 25 Dg5: (tot nu toe heeft zwart aardig stand weten te houden, maar weet nu het enige vluchtveld voor de dame te bezetten) 25...Le2?? 26 Th3 Ld1: 27 Tf3: Lf3: 28 Kc1 Te8 29 e5 Pe4 30 Pe4: Le4: 31 Df6+ Kg8 32 Kd2 Tf8 33 De6+ Kg7 34 Dd7+ Tf7? 35 e6! 1-0 Een frappant toeval, nietwaar? In seizoen 1981/82 doet de al zo lang begeerde Elo-lijst zijn intreden bij US. Wiet Bouma heeft het programma operationeel gemaakt, waardoor de groepen kunnen worden afgeschaft en men uitsluitend op ranglijst (rating) zwitsers wordt ingedeeld. Het enigszins nivellerende effect van één zwitserse groep leidt tot een vierkamp om het klubkampioenschap, gewonnen door Gerard Rill voor Hans Polee, Henk Simon en Paul van der Werve. De laatste boekt in het NSSK wel het grootste succes ooit van een US-deelnemer: in groep 1 wordt hij met een gedeelde derde plaats geen Nederlands, maar wel Amsterdams Studentenkampioen. Ook in 1982/83 was er een vierkamp noodzakelijk om de titel. "Eeuwige tweede" Henk Simon vergooit in de slotpartij een gewonnen stelling tegen Hans Polee, waardoor deze met de titel gaat strijken. Op afstand volgen Wiet Bouma en Gerard Rill. Op landelijk nivo gaat het behoorlijk, maar in seizoen 1983/84 is bijvoorbeeld Koningsclub aanwezig in de groep, wat voor de rest een tweede plaats het hoogst bereikbare maakt.

De wedstrijd tegen Koningsclub gaat met 1½-8½ verloren, maar er had eerder meer dan minder ingezet. Remises voor Tom Turk tegen IM van Geet, Thijs de Ruyter van Steveninck tegen IM Hartoch en Huub van de Bergh tegen NM Perez Garcia. De lezers krijgen alle partijen van deze zeer spektakulaire ontmoeting (uit de 3de ronde) voor een volgend nummer van de Schakeling (we schrijven maart 1984) toegezegd. Ze komen nooit, evenwel, en dat wordt enigszins symptomatisch voor de Schakeling in zijn geheel. Het wordt in deze jaargang, de achttiende, voor redakteur Rob van Gompel meer en meer een eenmanstaak om het blad vol te pennen. Vanzelfsprekend komt dat de kwaliteit niet ten goede. Verslagen van verrichtingen in de externe competitie beginnen te ontbreken; al eerder was met de goede gewoonte gebroken om in het eerste nummer van het seizoen het verslag van het afgelopen jaar te publiceren. Een jarenlang funktionerende "harde kern" begint de vereniging te verlaten. Dat is natuurlijk voor een studentenklub onvermijdelijk. Het verloop binnen onze afdeling is - in vergelijking tot gewone burgerverenigingen - relatief snel. Maar aangezien ik vanaf seizoen negentien, 1984/85 uit eigen ervaring kan spreken, is het ditmaal duidelijker te zien (voor mij). Hoewel het aantal leden als immer ergens rond de zestig blijft schommelen verdwijnt vrijwel het gehele 1ste team. Een seizoen later degraderen (hierdoor) zowel 2de als 3de team, terwijl het 1ste zich met de hakken over de sloot weet te handhaven, om - we weten het allemaal - een jaar later alsnog te degraderen. Door een gelukkig toeval blijft US landelijk opereren, door de oprichting van de 3de klasse KNSB. Grappigerwijs (en misschien niet geheel toevallig) neemt in deze periode de chaos in de Schakeling toe. Het blijft overigens een bijzonder leuk blad, kwaliteit en lezenswaardigheid hoeven niet noodzakelijk iets met elkaar te maken te hebben. Voor U ligt het 4de nummer van de 22ste jaargang. Ik heb althans de illusie dat kwa vormgeving en verzorging de Schakeling nooit beter is geweest. Het kan ook nauwelijks slechter, want dan valt de tekst helemaal niet meer te lezen. Of de toe-

komstige nummers ook inhoudelijk interessant worden hangt in niet onbelangrijke mate van U zelf af, lezer. Pak de schrijfmachine en bedenk: wie schrijft, die blijft!

Het bovenstaande verhaal is natuurlijke een staaltje van - bepaald modieuze - "elitaire" geschiedschrijving. Dat komt goeddeels omdat het wel en wee van de lagere echelons sterk ondervertegenwoordigd is gebleven in de Schakeling. Dat dit niet zo hoeft te zijn of te blijven staat natuurlijk buiten kijf.

Veel is in dit artikel onvermeld gebleven bijvoorbeeld dat tegenwoordige kampioens-kandidaten gemakkelijk twintig of meer partijen spelen (vijftien is heden het verplichte minimum). Maar het is toch al ondragelijk lang geworden. Weet je zelf iets leukers te vertellen, doe dat dan onverwijld en lever de kopij bij mij in!

LDW 070288

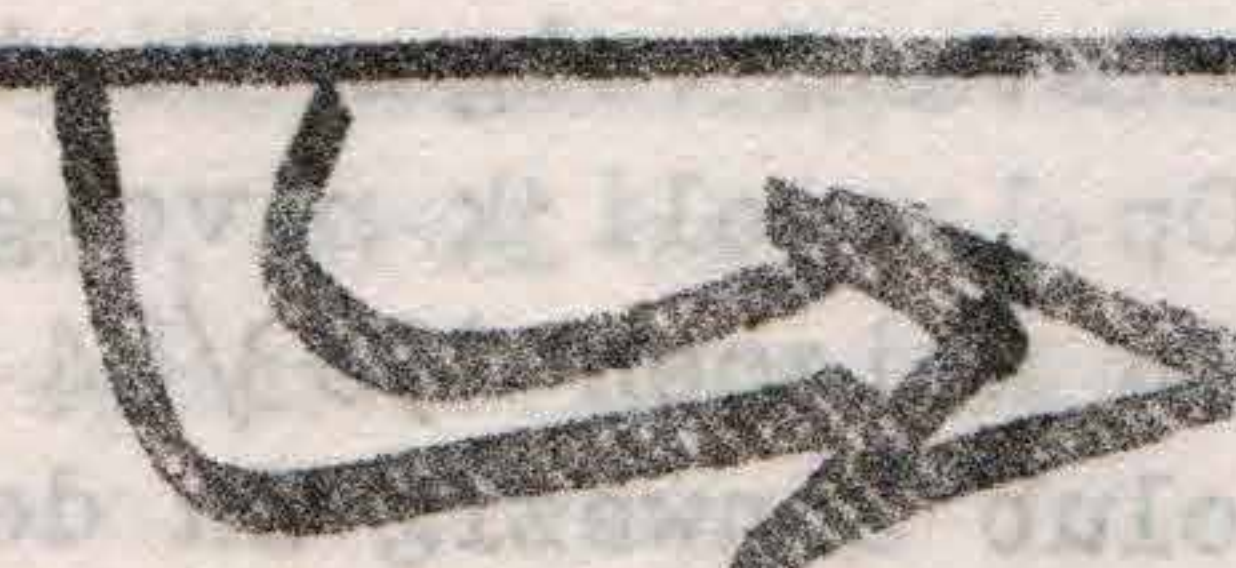
seizoen	klubkampioen	leden-aantal	aantal teams	nivo 1ste team	aantal Schak.	beker- winst
1. 66/67	Ron Landsbergen(1)	23	2	1ste klasse HS	3	
2. 67/68	Toon Versteeg(2)	27	2	overgangskl. HS	3	
3. 68/69	Reijer van der Weij(3)	?	2	overgangskl. HS	3(=)	
4. 69/70	geen	32	2	1ste klasse SGA	3	
5. 70/71	Han Gieske(4)	45	3	hoofdklasse SGA	3	
6. 71/72	Toon Versteeg	48	3	hoofdklasse SGA	5	
7. 72/73	Reijer van der Weij	70	5+	hoofdklasse SGA	3	SGA
8. 73/74	Reijer van der Weij	68	5	hoofdklasse SGA	4	
9. 74/75	Rob van de Kamp(5)	58	4+	hoofdklasse SGA	5	
10. 75/76	Guus Kamps(6)	50	3	kampioen SGA	5	
11. 76/77	Rob van de Kamp	67	4	2de klasse KNSB	5	
12. 77/78	Gieske & van de Kamp	53	4	2de klasse KNSB	4	
13. 78/79	Paul van der Werve(7)	59	4	hoofdklasse SGA	4	
14. 79/80	Gerard Rill(8)	60	4	kampioen SGA	6	
15. 80/81	Jurgen Stigter(9)	61	5	2de klasse KNSB	3	SGA
16. 81/82	Gerard Rill	53	5	2de klasse KNSB	4	
17. 82/83	Hans Polee(10)	67	5	2de klasse KNSB	4	
18. 83/84	René in 't Veld(11)	72	5	2de klasse KNSB	4	
19. 84/85	Paul van der Werve	56	5	2de klasse KNSB	5	
20. 85/86	Paul van der Werve	65	5	2de klasse KNSB	3	
21. 86/87	Martijn Spaan(12)		4	2de klasse KNSB	4	
22. 87/88			4	3de klasse KNSB		

(=) De 3de jaargang van de Schakeling ontbreekt in het archief (hoge beloning voor wie mij eraan kan helpen!) maar heeft wel bestaan, aangezien Aad Goosen in zijn artikel refereert aan gegevens uit deze nummers. Inkompleet zijn IX.2 en XIV.6, help!

NB: bij de rubriek "aantal teams" staat "+" voor een zestal extra

RESUMÉ ALMERE-US voor de SGA-beker: 2-2

1. J.A. Burger - Ardjan Langedijk: 1-0
2. A.J. Hendriksen - Bert Westera: 0-1
3. H.W. Bermon - Adriaan Houtsmuller: 0-1
4. P. Kooijman - Rob van Gompel: 1-0

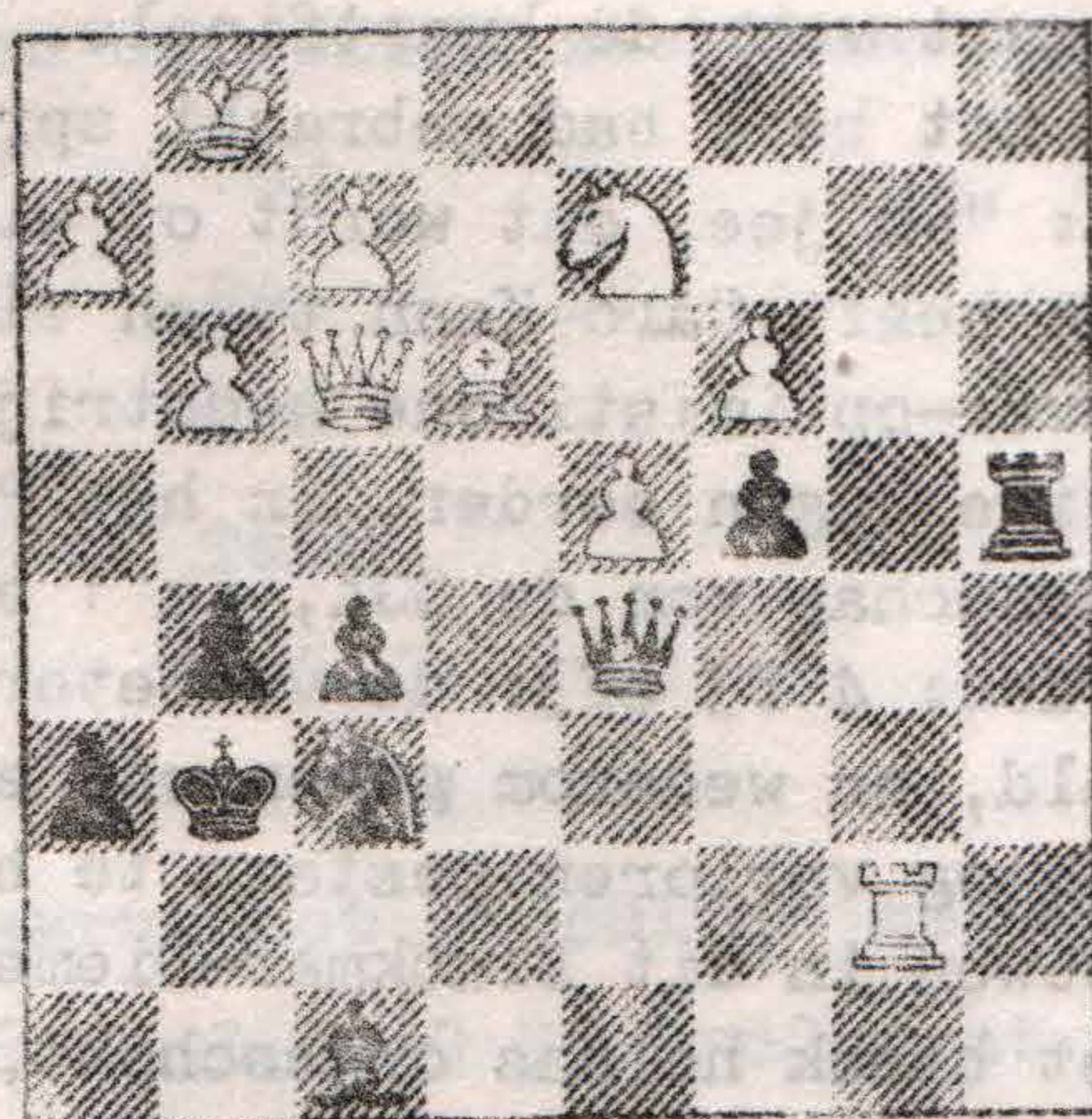

US SCHAKELT ALMERE UIT IN SGA-BEKER!

Op een regenachtige maandagavond 25 januari 1988 begaf een klein gezelschap Uwessers zich per trein naar het verre Almere, om aldaar in de tweede ronde van de strijd om de SGA-beker de klubkleuren te verdedigen. Aangekomen in Almere Centrum bleek de bus richting Haven net een minuutje vertrokken, alsmede een telefonische poging onze tegenstanders van de tegenspoed op de hoogte te stellen onmogelijk, door overbelasting van het 008 nummer van de PTT. Per taxi kwamen we nog op tijd ter plaatse van de strijd en de chauffeur wist te vertellen dat hij, door het gebrek aan samenhang der diensten openbaar vervoer, van een onbekommerde oude dag zou kunnen genieten.

Onze avond werd minder onbekommerd. Al na een uurtje spelen was duidelijk dat de tweedeklasser Almere bezig was van onze eersteklasse spelers kachelhout te maken. Zelf ging ik het eerst in de fout, door op de dertiende zet op zeer onnozele wijze een pion weg te blunderen, waarna ik meteen totaal verloren stond. Terwijl ik me in allerlei bochten wrong om niet direkt een - ongeneselijk zwakke - tweede pion te verliezen, kwam na verloop van tijd onze eerstebordspeler, Ardjan, me vertellen dat ik toch echt moest winnen, samen met hem, want van de twee anderen kon het niet meer komen. Naast mij had ik al het volgende zien gebeuren: met wit liet Adriaan zich na 1 e4 c6 2 d4 d5 3 Pc3 de4: middels 4 f3?! in op het obskure Blackmar-Diemer gambiet, in een voor wit nog wat slechtere versie; na 4...ef3: speelde hij 5 Df3: Dd4: 6 Le3 Db4 7 0-0-0 Lg4! 8 Pb5. Waar dit onder de gewone omstandigheden, met voor zwart Pf6 in plaats van c6, na 8...Pa6 9 Db7: tot een voor zwart volkomen verloren stelling leidt, stond onze voorvechter na 8...Pa6 9 Df2 Le1: 10 a3 Dg4 een gezonde doosvol materiaal achter. Echter, na 11 Ph3!? was me wel duidelijk dat de strijd nog niet was gestreden, hoewel wit natuurlijk volstrekt verloren staat. Aan bord vier was Rob zonder een spoor compensatie ook al materiaal kwijtgeraakt - hij maar een stuk - zodat van op remise spelen in mijn geval geen sprake kon zijn. Ik stond per slot van rekening maar een pion achter. Een schrale troost was de goede stelling die Ardjan zelf had weten op te bouwen: hij leek een beslissende aanval in handen

te hebben, al zou het nog even duren gaan. Welnu, lieve lezers, het onmogelijke werd door onze niet aflatende helden verricht. Kijk maar eens naar het onderstaande, zeer illustratieve fragment:

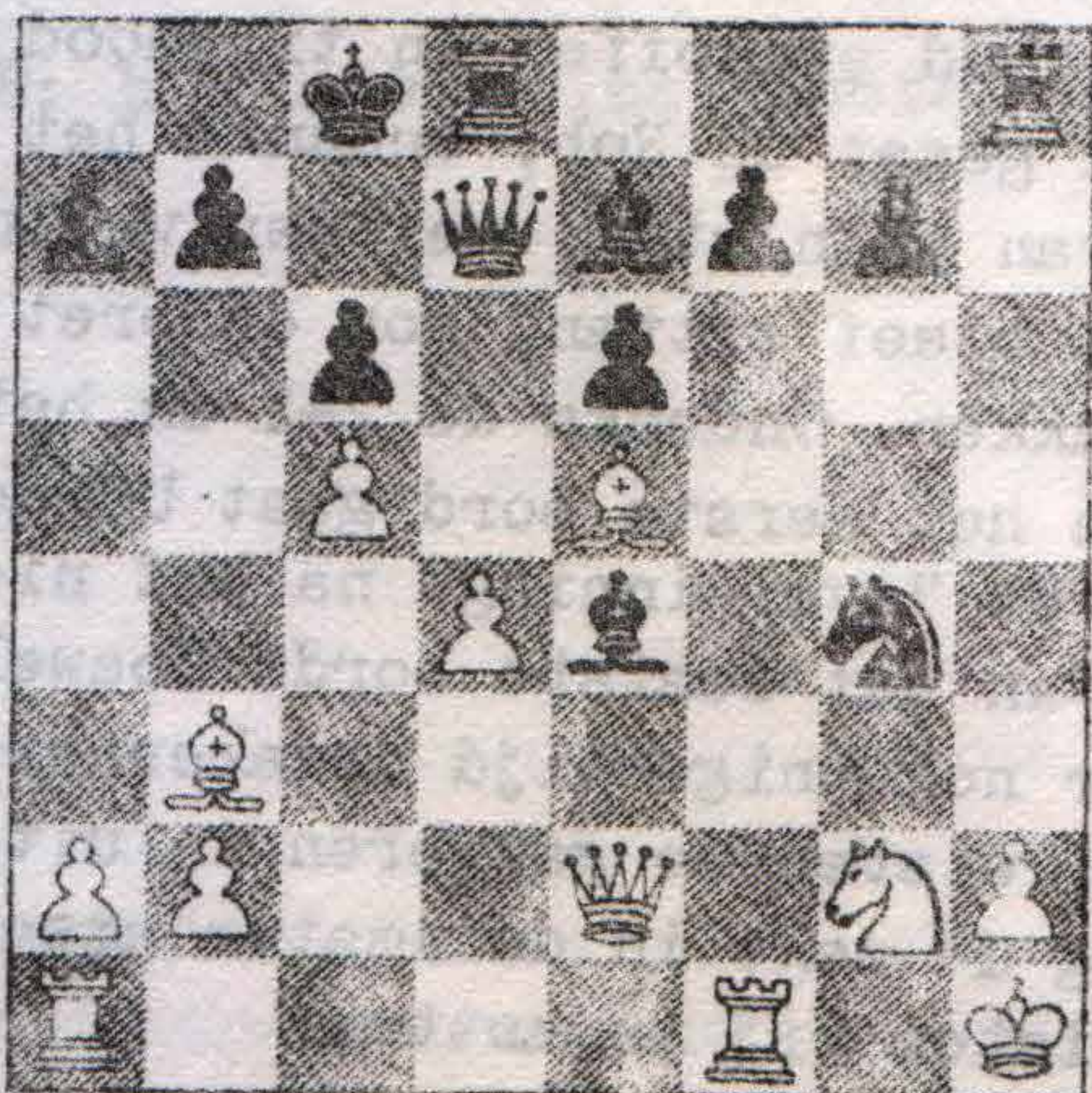
stelling na 28...Kg6
A. Hendriksen-Bertje

De zwarte koningsvleugelaktie is natuurlijk niet geheel verantwoord, en in plaats van het eindspel te nemen wilde de wit-speler nu gaan matzetten: 29 Tb6 Da5 en nu volgde 30 d5?! (30 Tc6! Dc3:? 31 Tf6:+) 30...Dc3: 31 Tf6:++? (nu fout) 31...Df6:!! En de wit-speler gaf het op!?? Bepaald niet in het belang van zijn team: ik had nog 4 minuten en hij een half uur, met deze nog zeer onduidelijke stelling! Achteraf konden we overigens vaststellen dat 31 Pe4!! fe4: 32 De4:+ Kh5! (de enige zet, na 32... Kg7 33 Tb7+ Kh8 34 Tb8 is alles over) wit nog altijd de beste kansen zou geven. Het minste is al wel 33 Tf6: Df6: 34 De8+ Kg4 35 Da4: hoewel zwart enige zwendelkansen behoudt). Deze meevaller viel in het niet bij wat Adriaan overkwam: zijn tegenstander verdedigde de plustoren zo slecht, dat hij uiteindelijk een mataanval over zich heen kreeg en door de vlag ging op een moment dat hij al twee stukken achter was geraakt. Dat Ardjan - in een poging het matzetten wat te bespoedigen - na een tweesnijdend stukoffer in tijdnood zelf mat werd gezet en Rob, ondanks het terugwinnen van zijn stuk, met een verloren eindspel bleef zitten, kon de pret niet meer drukken. Ondanks de 2-2 en het verlies aan het eerste bord gaat US door, dankzij de "overwinning" na het niet meetellen van het laatste bord! Hoewel er hierover nog enige tijd onzekerheid bleef bestaan, wisten we gevierden in uitgelaten stemming de zege in de Amsterdamse binnenstad luister bij te zetten!

US VEEFT AMSTELVEEN UIT DE SGA-BEKER!!

Alweer konden de US-ambassadeurs naar verre oorden afreizen om de klubkleuren te verdedigen. Aartsrivaal Amstelveen (van de VU) ontving ons op 4 maart voor de kwartfinale. Nadat ik één zet op het bord had gebracht sprak naast mij Ardjan: "Oh jee, dat wordt op winst spelen: Adriaan heeft Caro-Kann tegen zich gekregen!" Onze over-optimistische wedstrijdleader-intern had enige dagen eerder, in het Persoonlijk Kampioenschap van de SGA, na 1 e4 c6 2 d4 d5 3 Pc3 de4: 4 f3 ef3: de verbetering 5 Pf3: gespeeld, en wederom gewonnen, en wederom na huizenhoog verloren gestaan te hebben. Zijn vertrouwen in dit Blackmar-Diemer-Adriaan-gambiet bleek helaas ongeschokt, maar tot ons geluk ging deze zwartspeler er met 4...e3 in het geheel niet op in.

Aan bord 1 bracht Ardjan in een gesloten Siciliaan de nodige komplikaties op het bord, maar de zwartspeler vereenvoudigde waar mogelijk en koerste lijnrecht af op remise. Zelf was ik met zwart in de Rossolimo-variant (1 e4 c5 2 Pf3 Pc6 3 Lb5) terecht gekomen, maar een verrassing was dit niet, want bij lezing van de oude jaargangen van de Schakeling had ik al vastgesteld dat deze aanpak zeer populair is (was) in Amstelveen. Na enige verrassingszetjes wist ik de betere stelling over te houden, maar overschatte daarna toch iets mijn kansen en kwam wat minder te staan, hoewel het ongetwijfeld te houden moest zijn. Toen ik me uit de ergste problemen had gewerkt bood ik remise aan. Dat nu was zeer bedenkelijk. Mijn tegenstander stond op en nam eens een kijkje bij de laatste twee borden. Aan bord 4 speelde Wim een (psychologisch uitstekend gekozen) Wolga-gambiet, maar beslissend was wat er aan het 3de bord dreigde te gebeuren. Een steeds grotere haag van omstanders trof daar het volgende tafereel aan.

Adriaan Houtsmuller-Michiël Bonn
stelling na ± 25 De2

Winst voor de Amstelvener, gevoegd bij acceptatie van mijn remise-aanbod zou Amstelveen onmiddellijk plaatsen voor de halve finales, ongeacht de uitslag aan bord 4. In de diagramstelling is de pion achter het minste euvel voor wit: zwart heeft een beslissende aanval in handen, zoals bleek uit 25...Ph2:!! A tempo speelde Adriaan 26 De4: en hij maakte daarop veel misbaar, maar 26 Lh2: Dc7 dwingt wit tot 27 Kg1 Dh2:+ met stukverlies en dameruïl. De zwartspeler dacht nu lang na. Zelfs zolang dat mijn tegenstander in ernstige tijdnood ging raken tegen mijn 40 minuten. Geen zin om de partij uit te moeten vluggeren accepteerde hij de remise. Zo zou hij ook niet meer op winst kunnen spelen, maar wat kon er nog misgaan? Na 26... Pf3+ moet 27 Ph4 Th4:+ en wit blijft een dame tegen toren achter. Ondanks het lange denken speelde de zwartspeler echter zwak 26...Pf1:+ hoewel het nog steeds geheel gewonnen is, vooral omdat Adriaan in ernstige tijdnood was en de zwartspeler met zijn halve uur alles op zijn gemak kon bekijken. Er volgde 27 Kg1 Pd2 28 De3 Lg5 29 Dc3 (natuurlijk niet 29 Dg5: Pf3+) en ook 29...f6 30 Ld6 e5 31 Da5!?! Tientallen verdrongen zich nu rond het bord. We keken elkaar eens aan. Er dreigt iets: 32 Le6!! met direkte winst. Zwart kan op verschillende manieren winnen, maar overtuigend is mat in zeven met 31... Th1+! 32 Kh1: (32 Kf2 Df5+ 33 Ke2 Df3 mat) 32...Dh3+ 33 Kg1 Le3+ 34 Pe3: De3:+ 35 Kg2 De2+ 36 Kg1 Pf3+ 37 Kh1 Th8 mat). Zwart speelde echter, met zeeën van tijd maar van alle goden verlaten, het zwakzinnige 31...Dg4?? en na 32 Dc7 mat moest de US-delegatie naar de garderobe vluchten om het bulderend gelach buiten gehoorsafstand te krijgen. Dat Wim daarna een uitstekend gespeelde partij winnend afsloot maakte de overwinning des te aangenamer.

Amstelveen - US:	1 - 3
K.J. van Dolder-Ardjan Langedijk	1-1
M. Laarhoven-Bert Westera	1-1
M.Bonn-Adriaan Houtsmuller	0-1
J. Spinhoven-Wim van der Bij	0-1

"US verliest nooit van Amstelveen"
(Henk Simon, 1981)

4-3-88 SGA beker Amstelveen - US

Wit : Spinhoven

Zwart : v.d. Bij

Wolga gambiet

1. d4 Pf6

2. c4 c5

3. d5 b5

Een door veel witspelers zeer gevreesd gambiet. Op hoog nivo dubieus, op ons nivo prima speelbaar.

4. cxb5 a6

5. e3 g6

De meest flexibele zet. 5...,e6 en

5...,axb5 zijn de alternatieven.

6. Pe3 d6

7. bxa6 Lxa6

8. Lxa6 Txa6

9. Pge2 ?!

Gespeeld om de f pion niet te blokkeren

en het paard op c3 te dekken. Beter lijkt me 9.f4 en 10.Pf3.

9. Lg7

10. O-O Pbd7

11. h3 O-O

12. f4 Pb6

13. f5 Da8

Een typische Wolga opstelling.

14. e4 Pfd7

15. fxg6 hxg6

16. Pf4 ?

Nu wint zwarts volgende zet aan kracht.

Bovendien duurt nu na een eventueel 16...

c4 de manoeuvre Pe2-d4-c6 langer. 16.h4

lijkt me beter.

16. Pa4

17. Dc2 Pxc3

18. bxc3 c4 !

19. Le3 Tb8

20. Tf2

Vanaf hier blijft het voor wit bij het verdedigen van zwaktes op de damevleugel. De compensatie voor de pion is

ondertussen duidelijk zichtbaar.

20. Ta3

21. Pe2 Pe5

22. Lc1 Ta6

23. Pf4 Tab6

24. Te2 Da5

25. Kf1 ? Pd3 !!

Een bom waarna het eigenlijk meteen

uit is. 26.Pxd3,cxd3 27.Dxd3 gaat niet

wegens 27...,Dxc3 (Niet 27...,Lxc3?

28.Ld2!) met stukwinst. Er dreigt nu

ook 26...,Dxc3 en dit is eigenlijk niet

goed meer te voorkomen.

26. Le3 Tb2

27. Dd1 Dxc3

28. Pxd3 Txe2

29. Te1

De enige zet.

29. Dxd3 ?

Jammer. In tijdnood overzag ik

29...,Txe3!! 30.Txc3,Lxc3 en wint

want het paard hangt en er dreigt Te1.

30. Dxe2 Dxe2 +

31. Kxe2 Tb2 +

32. Kf3 c3

33. Lf2 Txa2

34. Le1 Ta3 ?

Beter 34...,Ld4. Wit kan niet slaan

op c3 wegens Ta3 met stukwinst.

35. Tc2 Le5

36. Ke3 Kg7

37. Kd3 Kh6

38. Lxc3 Kg5

39. g3 Lxg3

40. Kc4 Le5

en wit geeft op, hoewel er na 41.Lxe5,

dxe5 42.Ko4 voor zwart nog wel wat te

bewijzen valt.

Wim v.d. Bij

BENT U ZICHZELF WEL EENS KWIJT ?

"De indeling voor mensen die niet voor de groepen spelen: ... v.d.Bij-Ton...etc.". Vertwijfeld heb ik dit moment afgewacht. Ben niet erg in de stemming om gesprekken te voeren. Een nieuw lid, een nieuw gezicht inspireert nog wel: een frisse wind !?

Gelukkig: in het kader van de zendingsdrang van de machtige oostelijke lobby binnen de KNSB, die -net als andere sportbonden- louter lijkt te bestaan uit oude, wijze, sobere bestuurders waarvan ik 'ns iemand hoorde verzuchten dat zo veel ruzie schoppen, omdat ze doorgaans geflipt zijn in het dagelijks leven en hun carrière-drang dan maar projecteren op het ontspanningsleven, waar andere maatstaven tellen; gelukkig had hun zendingsdrang een losbladig boekwerkje opgeleverd. Te gebruiken om nieuwe leden te werven en te organiseren. Maar even zo goed te gebruiken om 'aandachtig-lezen' uit te stralen; waardoor men 't wel uit z'n hoofd laat om me te bestoken met enthousiaste verhalen over de hoogte van Timman's nieuwe ELO, of een alsnog gevonden remise-variant in de laatste Kasparov-Karpov partij uit Sevilla op het bord te toveren.

Van der Bij,...shit. Kwam ik toch maar 'ns vaker. Zat-ie niet in het bestuur en bij de organisatie van het NK Studenten ? Al die vervoeroverhangende snelschaak-hoofden lijken niet in het minst geïnteresseerd in het zoeken naar Ton.

"Wie is v.d.Bij ?", fluister ik zachtjes in ons teamleiders gewillig oor.

"KEN JE VAN DER BIJ NIET ?? ONZE SEKRETARIS !!!", is de weinig gevoelige reactie. Schaamte, rooie konen en een ongehinderde glimlach.

Met zwart eindelijk weer 'ns antwoorden op 1. d4,... Wil ik nog wát laten zien op het Studentenkampioenschap, dan is regelmatig spelen nodig. De vorm wil niet echt komen: tē moeilijke stellingen mondde de laatste twee keer uit in remise-schtige afbreeksels. Volhouden !!

"Kopje koffie ?". Bij de bar, die er weer net zo treurig-leeg bijligt als dat de muziek goed en vrolijk is, komt een bekend gezicht, met eenzelfde doel, naast me staan. "Ik ben je $\pm$ 5 jaar geleden 'ns tegengekomen bij het Open Kampioenschap in Dieren." Mond vol. "We hebben toen nog tegen elkaar gespeeld." "Ooh ! Ik weet niet meer precies hoe je heet." "Jans/ss/sz/zen." (Oh ja !, denk je dan onmiddellijk !) "Leon." "Sorry, maar ik kan 't me niet meer herinneren." "Ja, en in

Amstelveen zijn we elkaar ook eens tegengekomen." Wat nu: glimlachen, de vloer bekijken, snel naar je bord, mompelen? Een combinatie, flitst door me heen; (in)verlegenheid.

Een tweede verwarring. En dat bovenop alle perikelen rond de fakulteitsraad en -bovenal, maar toch altijd als laatste genoemd: weggemoffeld voor kritische reakties- verliefdheden. De psychologische mist slaat over op mijn brilleglazen: waar is in vredesnaam mijn bord? Gelukkig is na het eerste voorval, Wim's verschijning me goed ingeprint. Heeft iemand mijn aarzeling, om op de stoel van de immer 10 borden verder te vinden zijnde Ed Schouten te gaan zitten, opgemerkt?

Moeizaam. Korrekt wit openingsspel. Mijn antwoorden, zelf óók op zoek naar een plan waar ze in kunnen vallen, volgen elkaar net zo moeizaam op, als mijn frekwente bezoeken aan de brede goot van H'88 resultaat hebben. Dat laatste overigens tegen totaal andere achtergronden: het gevoel, de behoefte is er, maar de aanwezigheid van in de rug prikkende ogen van lotgenoten vormt samen met de spanning van de partij en een moeilijker controle over het lichaam agv. schaak-stress, een hardnekkige barrière tegen vochtscheiding.

Ontwikkeling met Ta6, is zeker konsekwent na a5. Licht er een toekomst in het verschiets op de 6e rij? Ja! Wim slaat op e4 terug met zijn loper ipv. torenruil af te dwingen via Te4. Ta6-e6 !! Verdubbelde torens als compensatie voor weinig ruimte en zwakke pionnen. Gelukkig, wat initiatief, twee gekombineerde stukken: een plan !!

"Nog wat drinken?" Eigenaardig, op welke momenten gulheid zich uit. Natuurlijk niet bewust; het is tenslotte een spelletje, je doet het voor je lol, iedereen is aardig en we moeten lief zijn voor elkaar... Maar tóch: een voor je gevoel veilige, krachtige zet geeft je -onbewust natuurlijk!- de vrijheid om een deel van je opgekropte ambities te vertalen in een gang naar de wc, of het spreken van zoete, gulle woorden.

"Alsjeblieft, een jus." Al bedankend blijft Wim's hand uitgestrekt. Grote ogen. Mond vol. "Ja, ik geef op, ik verlies een stuk." "Uuh, nou dat is niet nodig, geloof ik." De steeds statischer geworden handen, gereed voor het beslechten van het pleit, snellen zich om een laternatieve bestemming te vinden. Ineens realiseer ik me het f.c.knudde-achtige van het voorval: "Remise?" "Nee, ik geef op."; in onze variant: "'k Geef op." "Nee, liever niet."

Een kwartier later zit Wim met hangende vlag hoofdschuddend achter het bord. "Sorry", verontschuldigt hij zich sympathiek, "ik wil toch maar opgeven; ik verlies volgens mij een stuk." Ik neem aan. Bij nadere analyse blijkt Wim weliswaar niet een vol stuk te verliezen, maar wél in een eindspel verzeild te raken met een machteloze toren tegen twee zwarte lopers.

"Toch een leuk spel. Of in ieder geval het cult-sfeertje met depri's, intro's, arro's, aso's en sympa's.", bedenk ik me als ik 's woensdags voldaan, laat, met koffie, 5-granen en extra beleggen kaas ontbijt.

Peter Ton.

Naschrift ter zetterij: van de schrik zal Peter zijn vergeten dat Wim natuurlijk geen sekretaris is, maar wedstrijdleider-extern!

LAATSTE NIEUWS: RAADSHEER 1 KAMPIOEN VAN KLASSE 1B NA ZEGE OP US 2
Op donderdag 17 maart trad een (weer eens) met twee invallers versterkt/behept (zelf invullen wat van toepassing is) US 2 aan tegen koploper de Raadsheer1. Het kampioenschap kon de laatsten al bijna niet meer ontgaan; met nog twee ronden te gaan hadden ze al vier matchpunten voorsprong op nummer twee, wijzelf. Natuurlijk speelden we niet meer voor het kampioenschap. Mijn voorzichtig informeren bij de vijand of ze dan misschien met tien remises akkoord zouden gaan, werd met lichte verbazing ontvangen, maar helaas niet serieus genomen. Ik wist dan ook al wat me te wachten stond, in mijn huidige vorm. Wat later gaf ik als eerste op, nadat ik in al slechte stelling had geblunderd en mijn tegenstander zich niet nog even mat liet zetten. Naast me had Peter zich vergrepen aan een wel erg inkorrekt offer en hij gaf tegelijkertijd met mij op. Eef wist zich op het nippertje op de been te houden en toen de tegenstander alles ruilde kon hij in iets mindere stelling het remise-aanbod moeilijk weigeren. Een verrassing viel bij Coen te noteren, die een pion was achtergeraakt, maar zijn tegenstander (een ratingkanon van 2194!!) buitengewoon leuk wist te beschwindelen. Adriaan verloor daarop een aanvankelijk enkel, maar tenslotte dubbeldame-eindspel met enige pionnen minder (erg mooi, al die vrouwen op het bord!). Wim won met een koele pionnendoorbraak in de tijdnoodfase een stuk en vlot daarna de partij: topskorer met 5 uit 6, bravo! Rudie speelde een zeer goede partij: in een zwarte Siciliaan strafte hij een te optimistische aanvalspoging van zijn tegenstander middels een (schijn)pionoffer af met pionwinst en bracht regelrecht een totaal gewonnen dame-eindspel op het bord, dat de tegenstander na enig aarzelen maar opgaf. Aan bord 9 viel Peter van Baarle en aan bord 10 Marc Souren in: de eerste verloor in tijdnood uiteindelijk een pion in remisestelling en wist onder druk de nog steeds aanwezige remisekansen in het toreneindspel niet te benutten; ook Marc weerde zich als een leeuw en ik meende zelf dat hij pas op de 39ste zet de remise uit handen gaf, maar zoals zijn tegenstander wist aan te tonen was dat toch al eerder gebeurd. Nochtans maakten beiden een verdienstelijk debuut, ondanks beider verlies. Jos brak af met een pionnetje minder voor een kwalletje meer, in remise-achtige maar misschien gewonnen stelling. Prognose: 4-6 nederlaag voor ons tegen de kampioen. We vlijen onszelf maar met de gedachte dat met vaste spelers Joap en Roland een succes(je) zeker tot de mogelijkheden had behoord. Volgend jaar US 2 kampioen?

De Raadsheer 1 - US 2

17 maart 1988

1. M. van Boven (2017)	- J. van Ommeren	afg.
2. D. Oudshoorn (2194)	- C. Mekers	0-1
3. F.P. Smit (1999)	- P. Beugel	1-0
4. R. van Beemdelust (1933)	- B. Westera	1-0
5. R. Post (1779)	- A. Houtsmuller	1-0
6. R. Grooters (-)	- R. van Megen	0-1
7. H. Amand (1591)	- W. van der Bij	0-1
8. G. Posma (1884)	- E. Wegman	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
9. W. van Vugt (1897)	- P. van Baarle (1587)	1-0
10. W. Tiepel (1992)	- M. Souren (-)	1-0
totaal		$5\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ vl.

PERSOONLIJKE SCORES US 2:

	oordgen.	pt./part.	%
Van Ommeren	1	$1\frac{1}{2}/3$ +1 afg.	50
Mekers	1,67	$3/6$	50
Beugel	3	$2/3$	66,67
Westera	3,33	$3/6$	50
Houtsmuller	3,8	$1\frac{1}{2}/5$	30
Van Hartingsveldt	4,8	$3\frac{1}{2}/5$	70
Van Megen	5,67	$1\frac{1}{2}/3$	50
Deinema	6	$3/4$	75
Van der Bij	7	$5/6$	83,33
Wegman	8	$2\frac{1}{2}/6$	41,67
Raymakers	9	$1/3$	33,33
De Rijk	9	$\frac{1}{2}/1$	50
De Groot	9	$1/1$	100
Van Baarle	9	$0/1$	0
Wenniger	9,5	$\frac{1}{2}/2$	25
Berkhout	10	$2/3$	66,67
Souren	10	$0/1$	0

